Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

HU
C sorozat

C/2026/4113

2026.7.29.

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

Iránymutatás a „nettó zéró” technológiák európai gyártási ökoszisztémájának megerősítését célzó intézkedési keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1724 rendelet módosításáról szóló (EU) 2024/1735 rendelet 26. cikkéről

(C/2026/4113)

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

1. BEVEZETÉS 2
2. A „NETTÓ ZÉRÓ” IPARRÓL SZÓLÓ JOGSZABÁLY 26. CIKKÉNEK HATÁLYA 3
   - 2.1. A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály hatálya alá tartozó aukciók 3
   - 2.2. Mentességek és különös rendelkezések 5
3. AZ AUKCIÓK KIALAKÍTÁSA A NEM ÁRJELLEGŰ SZEMPONTOK BEÉPÍTÉSÉVEL 8
4. A NEM ÁRJELLEGŰ SZEMPONTOK MEGHATÁROZÁSA ÉS ÉRTÉKELÉSE 11
   - 4.1. Felelős üzleti magatartás 12
   - 4.2. Kiberbiztonság és adatbiztonság 13
   - 4.3. A teljes körű és időben történő teljesítés képessége 15
   - 4.4. A rezilienciához való hozzájárulás 16
   - 4.5. Fenntarthatósági hozzájárulás 20

1. melléklet: A rezilienciára vonatkozó szempont folyamatábrája 22

2. melléklet: Példa a végrehajtási rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti, a „nettó zéró” iparról szóló jogszabálynak megfelelő fotovoltaikus létesítményekre 23

3. melléklet: Példa a végrehajtási rendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerinti, a „nettó zéró” iparról szóló jogszabálynak megfelelő szárazföldi szélerőműre 24

1. **BEVEZETÉS**

A megújuló energiaforrások alkalmazására irányuló aukciókon alkalmazott nem árjellegű szempontok fontosak a vállalatok versenyképességének és a „nettó zéró” technológiák uniós gyártásának fokozása, valamint további tiszta beruházások Európába vonzása szempontjából. A „nettó zéró” technológiák európai gyártási ökoszisztémájának megerősítését célzó intézkedési keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1724 rendelet módosításáról szóló (EU) 2024/1735 rendelet (a továbbiakban: a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály) ([1]) szabályokat állapít meg az aukciókon alkalmazott nem árjellegű szempontokra vonatkozóan, amelyek új modellt határoznak meg a megújuló energiaforrások alkalmazására irányuló aukciókra az EU-ban. Ez a modell figyelembe veszi az ár túllépésének szélesebb körű társadalmi előnyeit az ajánlatok értékelésekor, beleértve az ellátásbiztonságot, a környezetvédelmet és az erősebb ellátási láncot.

A Draghi-jelentés ([2]) kiemeli a nem árjellegű szempontok fontosságát többek között a rendszerintegráció fokozása, az innováció előmozdítása és a reziliencia ösztönzése szempontjából. A jelentés azt is megállapítja, hogy a Bizottság iránymutatása fontos lesz abban, hogy támogassa a tagállamokat a kritériumok egyértelmű meghatározásában és alkalmazásában ([3]). Ez a közlemény közvetlenül reagál ezekre a törekvésekre azáltal, hogy támogatja a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkében foglalt nem árjellegű szempontok megértését, és gyakorlati betekintést nyújt azok Unió-szerte történő következetes és hatékony alkalmazásának megkönnyítése érdekében.

A megújuló energiaforrások alkalmazására irányuló aukciók (a továbbiakban: aukciók) a megújuló energiaforrásokból származó energia előállítását vagy fogyasztását támogató versenytárgyalási eljárások mechanizmusai. A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának növekedését nagyban elősegítették a tagállamok által szervezett aukciók. Ezek az aukciók állami támogatást is kínálhatnak. A projektfejlesztési jogokat átruházhatják egy adott helyszínen működő fejlesztőre, vagy biztosíthatnak köztámogatást a megújulóenergia-projektek kiépítéséhez, vagy megtehetik mindkettőt. Az aukciók lehetővé tették a tagállamok számára, hogy versenyképes feltételek mellett határozzák meg a megújulóenergia-technológiákra rendelkezésre álló pénzügyi támogatás szintjét. Fontos szerepet játszanak az állami támogatás szintjének optimalizálásában is ([4]). Így jelentősen hozzájárulnak a fosszilis tüzelőanyagokról a megújuló energiaforrásokra való átállás felgyorsításához az EU-ban. A nem árjellegű szempontoknak az aukciók kialakításába való beépítésével a tagállamok különböző szakpolitikai célokat mozdíthatnak elő, és megfelelően jutalmazhatják azokat a projekteket, amelyek az ártól eltérő minőségi kritériumok alapján kiemelkednek.

A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikke előírja a tagállamok számára, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia alkalmazására irányuló aukciókon bizonyos nem árjellegű szempontokat építsenek be az évente aukcióra bocsátott mennyiség legalább 30 %-ába, vagy másik lehetőségként azokat tagállamonként évente legalább 6 gigawattra alkalmazzák ([5]). Ez a rendelkezés 2025. december 30. óta alkalmazandó.

A megújuló energiaforrásokból előállított energia alkalmazására irányuló aukciókra vonatkozó előminősítési és odaítélési szempontok meghatározásáról szóló, 2025. május 23-i (EU) 2025/1176 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: végrehajtási rendelet) ([6]) tovább pontosítja a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkében meghatározott nem árjellegű szempontokat. Megkönnyíti e szempontok kialakítását és alkalmazását, és Unió-szerte biztosítja az egységességet, miközben elegendő rugalmasságot biztosít a tagállamok számára.

Ez a közlemény kizárólag iránymutatásként szolgál, hogy támogassa a tagállamokat a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének végrehajtásában. Csak magának az uniós jogszabálynak a szövege bír joghatással. Kizárólag az Európai Unió Bírósága illetékes a rendelet jogilag kötelező érvényű értelmezésére.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1735 rendelete (2024. június 13.) a „nettó zéró” technológiák európai gyártási ökoszisztémájának megerősítését célzó intézkedési keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1724 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1735, 2024.6.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).

([2]) Draghi, M. (2024) *„Az európai versenyképesség jövője*, Brüsszel: Európai Bizottság. Elérhető a következő internetcímen: Draghi-jelentés az európai versenyképesség jövőjéről (hozzáférés: 2026. március 12.).

([3]) „A Bizottság iránymutatása kulcsfontosságú lesz ahhoz, hogy segítse a tagállamokat az egyértelmű, átlátható, összehasonlítható, könnyen hozzáférhető, alkalmazható és mérhető kritériumok meghatározásában és alkalmazásában.” – Draghi-jelentés az európai versenyképesség jövőjéről.

([4]) A Bizottság ajánlása (2024. május 13.) a megújuló energiára vonatkozó árverések kialakításáról (C(2024) 2650).

([5]) A 30 %-os küszöbértéket hasonló mérőszám alkalmazásával kell kiszámítani az aukcióra bocsátott teljes mennyiségre vonatkozóan, függetlenül attól, hogy kapacitásról vagy termelésről van-e szó.

([6]) A Bizottság (EU) 2025/1176 végrehajtási rendelete (2025. május 23.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia alkalmazására irányuló aukciókra vonatkozó előminősítési és odaítélési szempontok meghatározásáról (HL L, 2025/1176, 2025.6.18., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1176/oj).

Ez a közlemény nem terjed ki a megújuló energiaforrásokból előállított energia alkalmazására irányuló azon aukciókra, amelyeket az uniós közbeszerzési jogszabályokkal ([7]) és az állami beavatkozás egyéb formáival összhangban bonyolítanak le. Ezekkel a témákkal a Bizottság külön közleményei foglalkoznak, amelyek iránymutatást nyújtanak a „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 25. ([8]), illetve 28. cikkéhez ([9]).

2. A „NETTÓ ZÉRÓ" IPARRÓL SZÓLÓ JOGSZABÁLY 26. CIKKÉNEK HATÁLYA

2.1. A „nettó zéró" iparról szóló jogszabály hatálya alá tartozó aukciók

A „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 26. cikke az alábbiakra terjed ki:

1. *Aukciók a 4. cikk (1) bekezdésének a)–j) pontjában felsorolt, megújulóenergia-technológiáknak minősülő technológiákra vonatkozóan*

A 26. cikk (1) bekezdése értelmében az olyan technológiákra vonatkozó aukcióknak, amelyek megfelelnek két feltételnek, nem árjellegű szempontokat is tartalmazniuk kell; e feltételek a következők: 1. a technológiákat a 4. cikk (1) bekezdésének a)–j) pontja sorolja fel; és 2. megújulóenergia-technológiáknak minősülnek. A „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 3. cikkének 3. pontja a „**megújulóenergia-technológiákat**" olyan technológiákként határozza meg, amelyek megújuló energiaforrásokból állítanak elő energiát. A „megújuló energiaforrásokból előállított energia" itt a megújulóenergia-irányelv ([10]) 2. cikkének 1. pontjában szereplő fogalommeghatározást követi. A megújulóenergia-irányelv a megújuló forrásokból származó energiát akként határozza meg, hogy az „nem fosszilis megújuló energiaforrásokból származó energia, nevezetesen szélenergia, napenergia (naphő és fotovoltaikus napenergia) és geotermikus energia, ozmotikus energia, környezeti energia, árapály-, hullám- és az óceánból nyert egyéb energia, vízenergia, biomassza, hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok, továbbá biogázok energiája".

E feltételek alapján az érintett technológiákat a végrehajtási rendelet 2. lábjegyzete sorolja fel, és azok a következők:

— a napenergia-technológiák, többek között a fotovoltaikus-, hőelektromosnapenergia- és a naphőenergia-technológiák,

— szárazföldi szélenergia- és tengeri megújulóenergia-technológiák,

— hőszivattyúk és geotermikus energiát hasznosító technológiák,

— hidrogéntechnológiák, beleértve az elektrolizátorokat és az üzemanyagcellákat, amennyiben azokat megújuló energia előállítására használják,

— fenntartható biogáz- és biometán-technológiák,

— fenntartható alternatívüzemanyag-technológiák, amelyek megújulóüzemanyag-technológiák.

A „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 4. cikke (1) bekezdésének a)–j) pontjában felsorolt technológiák közül a következők **nem minősülnek megújulóenergia-technológiának**, és ezért nem tartoznak a „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 26. cikkének hatálya alá: c) akkumulátortechnológiák és energiatárolási technológiák ([11]), g) szén-dioxid-leválasztási és -tárolási technológiák, h) villamosenergia-hálózati technológiák, többek között a közlekedési célú elektromos töltési technológiák és az energiahálózat digitalizálására szolgáló technológiák, i) maghasadásból származó energiák előállítására szolgáló technológiák, többek között a nukleáris üzemanyagciklus technológiái.

A „**hidrogéntechnológiák**", például az elektrolizátorok és az üzemanyagcellák semlegesek abban a tekintetben, hogy az általuk előállított hidrogén megújuló energiaforrás-e vagy sem. A hidrogéntechnológiák tehát csak akkor tartoznak a „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 26. cikkének hatálya alá, ha azokat megújuló energia előállítására használják. Ez nem jelenti azt, hogy a tagállamok nem alkalmazhatják a 26. cikket az olyan hidrogéntechnológiák támogatására irányuló aukciókra, amelyek a megújulóenergia-irányelv értelmében nem megújuló hidrogén előállítására is felhasználhatók. Az

([7]) 2009/81/EK irányelv, 2014/23/EU irányelv, 2014/24/EU irányelv vagy 2014/25/EU irányelv (HL L 216., 2009.8.20., 76. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

([8]) Hivatkozás a „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 25. cikkére vonatkozó iránymutatásra.

([9]) A Bizottság közleménye – Iránymutatás a „nettó zéró" technológiák európai gyártási ökoszisztémájának megerősítését célzó intézkedési keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1724 rendelet módosításáról szóló (EU) 2024/1735 rendelet 28. cikkének végrehajtásáról (HL C, C/2026/123, 2026.1.7., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/123/oj).

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj).

([11]) Meg kell jegyezni, hogy az akkumulátor- és energiatárolási technológiák mindazonáltal előmozdíthatók az energiarendszer integrációjára vonatkozó szempont alkalmazásával.

aukciós mennyiség azon minimális küszöbértékének kiszámítása céljából azonban, amelynek a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkében foglalt követelményeket kell alkalmaznia, a nem megújuló eredetű hidrogén nem vehető figyelembe. A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 3. cikkének 7. pontjában meghatározottak szerint a „**fenntartható alternatív üzemanyagok**” az (EU) 2023/2405 rendelet 3. cikkének 7., 13. vagy 17. pontjában meghatározottak szerinti – a légi közlekedési ágazat számára szánt – fenntartható légijármű-üzemanyagok, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus légijármű-üzemanyagok, illetve légiközlekedési célú hidrogén, vagy az (EU) 2023/1805 rendelet 10. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban meghatározott, a tengerhasznosítási ágazat számára szánt üzemanyagok. Mivel ez a fogalommeghatározás magában foglal nem megújuló energiaforrásból származó üzemanyagokat is, egyértelművé kell tenni, hogy csak a megújuló energia előállításához használt fenntartható alternatívüzemanyag-technológiák tartoznak a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének hatálya alá. A megújuló és egyúttal az irányelv hatálya alá tartozó fenntartható alternatív üzemanyagok ezért a következők: a légi közlekedésben használt bioüzemanyagok és nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok, valamint a tengerhasznosítási ágazatban használt bioüzemanyagok, biogázok és nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok.

Továbbá a vízenergia, a biomassza, a hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok, az ozmotikusenergia-technológiák és a hőszivattyúktól eltérő környezetienergia-technológiák nem tartoznak a 26. cikk hatálya alá, mivel nem szerepelnek a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 4. cikke (1) bekezdésének a)–j) pontjában.

A **több technológiára kiterjedő aukciók** (azaz a több technológia bevezetésére irányuló aukciók) a 26. cikk hatálya alá tartoznak, ha az aukció hatálya alá tartozó technológiák legalább egyike az említett cikk hatálya alá tartozó megújulóenergia-technológia. A 26. cikk hatálya alá tartozó több technológiára (pl. szél- és fotovoltaikus napenergia) vonatkozó aukciók esetében a 26. cikk rendelkezései valamennyi technológiára alkalmazandók. Azokon az aukciókon, ahol csak egy vagy több támogatható technológia tartozik a 26. cikk hatálya alá (pl. fotovoltaikus napenergia tárolással kombinálva), a 26. cikk csak a megújulóenergia-komponensre alkalmazandó. A 26. cikkben foglalt kötelezettségeknek való megfelelés ellenőrzése során ezért csak a megújulóenergia-technológiára irányuló aukció kapacitását kell figyelembe venni. A tagállamok azonban dönthetnek úgy, hogy a nem árjellegű szempontok alkalmazását a tárolási alkotóelemre is kiterjesztik. Továbbá, bár az akkumulátor- és tárolási technológiák nem tartoznak közvetlenül a 26. cikk hatálya alá, a tagállamok továbbra is támogathatják azok bevezetését azáltal, hogy a fenntarthatósági megfontolások keretében megadott lehetőségek közül alkalmazzák az energiarendszer integrációjára vonatkozó szempontot.

2. *Megújuló energiaforrásokból előállított energia alkalmazása céljából tagállamonként legalább az évente aukcióra bocsátott mennyiség 30 %-ára vagy tagállamonként évente legalább 6 gigawattra alkalmazva*

Az aukcióra bocsátott mennyiséget azon megújulóenergia-létesítmények kapacitása vagy termelése alapján mérik, amelyeket az aukciók támogatni kívánnak. A 30 %-os küszöbértéket hasonló mérőszám alkalmazásával kell kiszámítani az aukcióra bocsátott teljes mennyiségre vonatkozóan, függetlenül attól, hogy az kapacitáson vagy termelésen alapul-e, és azt az összes megújulóenergia-technológia tekintetében aukcióra bocsátott teljes mennyiségből kell kiszámítani (azaz nem minden egyes megújulóenergia-technológia esetében külön-külön).

Az „évente” kifejezés naptári évekre utal, ami azt jelenti, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy 2026-tól kezdődően az egyes naptári években tagállamonként árverésre bocsátott mennyiség legalább 30 %-a (vagy alternatívaként évente legalább 6 gigawatt) megfeleljen a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkében foglalt követelményeknek. Az évente aukcióra bocsátott mennyiség kiszámításának releváns időpontja az aukció közzétételének időpontja, nem pedig az odaítélés időpontja. Ha például az aukciót 2026 novemberében teszik közzé, és az aukció eredményeit 2027 májusában jelentik be, az aukciós mennyiség az aukció közzétételének évébe, ebben az esetben a 2026-os naptári évbe számít bele.

Az, hogy egy aukció a 26. cikk hatálya alá tartozik-e, az aukció céljától függ. A 26. cikk a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 3. cikkének 27. pontjában meghatározott aukciókra alkalmazandó, azaz azokra, amelyeket a közbeszerzési irányelvek ([12]) hatálya alá nem tartozó, megújuló energiaforrásokból előállított energia termelését vagy fogyasztását támogató versenytárgyalási eljárások mechanizmusaként alakítottak ki. Az e fogalommeghatározás hatálya alá nem tartozó aukciók, azaz a tengerfenék használatára vonatkozó engedély vagy koncessziós jog megadására korlátozódó aukciók, amelyek nem támogatják a megújuló energia termelését vagy fogyasztását, nem tartoznak a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének hatálya alá. Ugyanez vonatkozik azokra a tagállamokra is, amelyek először lízing- és fejlesztési jogok odaítélése céljából bonyolítanak le aukciót, majd ezt követően pénzügyi támogatást nyújtanak).

([12]) A 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv vagy a 2014/23/EU, a 2014/24/EU vagy a 2014/25/EU irányelv.

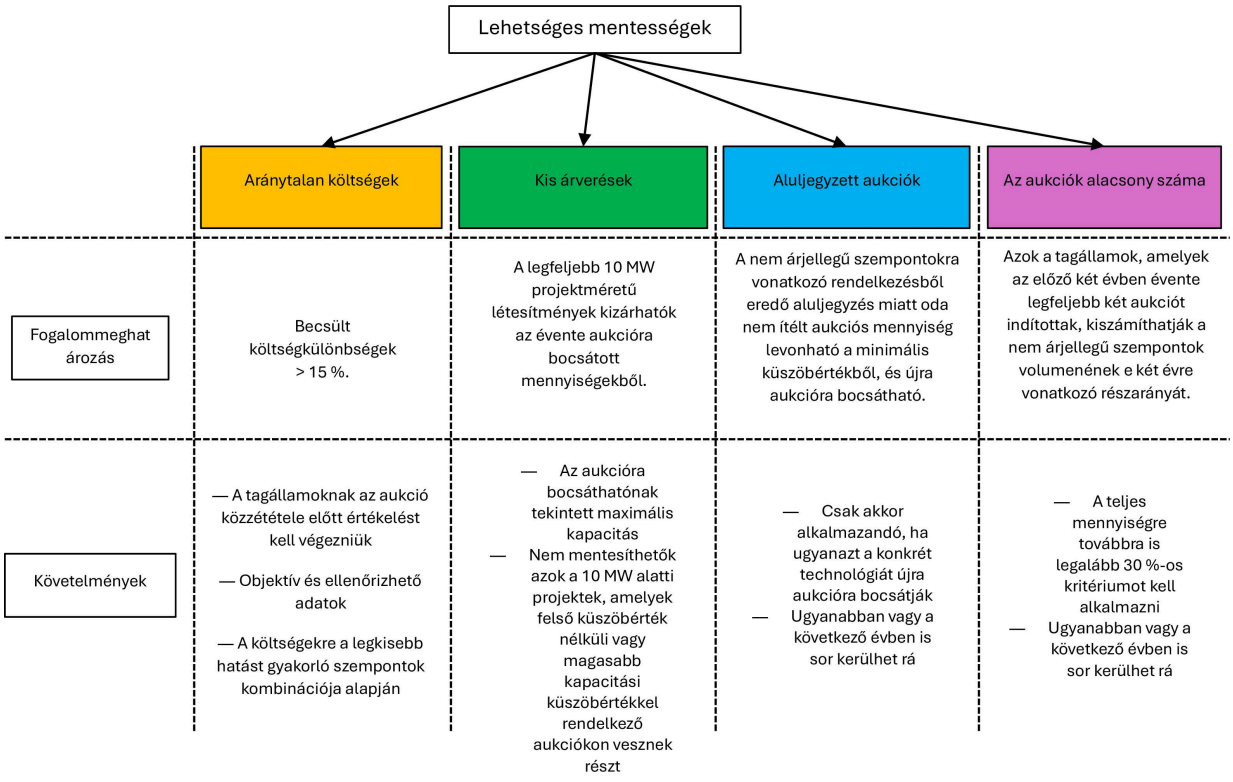
A „nettó zéró” technológiák támogatása során ugyanazokat a költségeket nem lehet kétszer támogatni. Ezért nem állhat fenn olyan helyzet, amelyben a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. és 28. cikke egyaránt alkalmazandó ([13]).

2.2. **Mentességek és különös rendelkezések**

A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikke bizonyos feltételek mellett rugalmasságot biztosít a tagállamok számára ahhoz, hogy bizonyos aukciókat mentesítsenek a nem árjellegű szempontok beépítésének kötelezettsége alól, és hogy ezeket az aukciókat kizárják az évente és tagállamonként aukcióra bocsátott mennyiségeknek a 26. cikk (7) bekezdésében foglalt 30 %-os vagy 6 GW-os kötelezettség kiszámítása érdekében történő kiszámításából. Ezeket a feltételeket a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének (5), (10) és (11) bekezdése ismerteti, és az 1. ábra foglalja össze.

1. ábra:

A mentességek összefoglalása



([13]) Ha egy tagállam aukció útján beruházási vagy működési támogatást nyújt fotovoltaikus létesítményekhez, a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikke lehetővé teszi, hogy a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály szempontjait a következőképpen alkalmazzák:
— jogosultsági feltételek, vagy
— odaítélési szempontok (azaz több pont adása az aukción a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály szempontjainak megfelelő projekteknek).
Például a támogatásban részesülő fotovoltaikus energia esetében ugyanazon elszámolható költségek (a fotovoltaikus energia beszerzési költségei) nem támogathatók más támogatási intézkedéssel. A fotovoltaikus energia ezért nem támogatható külön beruházási támogatási intézkedéssel (például a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 28. cikke szerinti kiegészítő pénzügyi ellentételezéssel).
Ha egy tagállam (pl. a támogatási intenzitások alapján) aukción kívüli fotovoltaikusenergia-beszerzéshez nyújt beruházási támogatást, a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 28. cikke lehetővé teszi a következőket:
— a nem árjellegű szempontok jogosultsági feltételekként történő alkalmazása, vagy
— a „nettó zéró” iparról szóló jogszabálynak megfelelő fotovoltaikus energiáért a vonatkozó állami támogatási szabályok támogatási intenzitási határain belül nyújtandó kiegészítő pénzügyi ellentételezés. Ezeket a támogatási intenzitási korlátokat az általános csoportmentességi rendelet, a tisztaipar-megállapodás állami támogatási kerete vagy az éghajlatvédelmi, a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás alkalmazandó rendelkezései határozzák meg.
Ugyanazon elszámolható költségek nem támogathatók egynél több támogatási intézkedés keretében. Ez azt jelenti, hogy az aukción kívül (például a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 28. cikke szerinti kiegészítő pénzügyi ellentételezéssel) beruházási támogatásban részesülő fotovoltaikus energia nem kaphat támogatást ugyanazon elszámolható költségekre (a fotovoltaikus energia beszerzési költségeire) egy másik támogatási intézkedés keretében, ha például a támogatást aukció útján nyújtanák (függetlenül attól, hogy az aukció a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének hatálya alá tartozik-e).
Ha támogatás nyújtására kerül sor, ezért nem állhat fenn olyan helyzet, amelyben a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. és 28. cikke egyaránt alkalmazandó.

2.2.1. *Az aukció aránytalan költségei*

A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének (5) bekezdése kimondja, hogy a tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy aukcióikba belefoglalják az (1) bekezdésben foglalt, nem árjellegű szempontokat, ha e szempontok alkalmazása aránytalan költségekkel járna számukra.

E rendelkezés szerint az aukciónként 15 %-ot meghaladó becsült költségkülönbségek aránytalannak tekinthetők.

Fontos tisztázni, hogy a „becsült költségkülönbségek” kifejezés nem az aukcióra bocsátott konkrét technológiák – például végtermékek vagy alkotóelemek – költségkülönbségeire vonatkozik, hanem az aukció költségeire, azaz a nem árjellegű szempontok alkalmazása következtében a tagállamnál felmerülő költségekre, akár az aukció nyerteseinek nyújtott magasabb támogatás, akár az aukcióból származó alacsonyabb bevételek tekintetében. Az aránytalan költséget a tagállamnak az aukció közzététele előtt fel kell mérnie. Ez csak akkor bizonyítható, ha a tagállam objektív és ellenőrizhető adatokkal támasztja alá, hogy az említett nem árjellegű szempontok alkalmazása 15 %-ot meghaladó költségkülönbözethez vezetne valamely adott technológia esetében az említett nem árjellegű szempontok alkalmazásával, illetve a nem árjellegű szempontok alkalmazása nélkül lefolytatott aukció között. „Objektív és ellenőrizhető adatok”: e rendelkezés alkalmazása érdekében a tagállamoknak pontos piacelemzésen alapuló adatokat kell szolgáltatniuk, amelyek kontrafaktuális elemzés alapján igazolják, hogy az ajánlatot tevő projektek esetében a szempontok alkalmazása a 26. cikkben foglalt, nem árjellegű szempontok alkalmazásának mellőzésével összehasonlítva aránytalan költségekhez vezetne. A legutóbbi aukciók költsége referenciaként használható, figyelembe véve más tényezőket, például az inflációt, a tőkeköltséget vagy az ellátási lánc korlátait, amelyek szintén hatással lehetnek az aukciós költségekre. Az adatoknak ellenőrizhetőnek kell lenniük abban az értelemben, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni kell a tagállam által elvégzett elemzésről, és az alapul szolgáló adatokat az érdekelt felek rendelkezésére kell bocsátani.

Mivel a tagállamok bizonyos fokú rugalmassággal rendelkeznek a nem árjellegű szempontok alkalmazása terén – beleértve például annak lehetőségét, hogy egyes szempontokat odaítélési szempontként alkalmazzanak, és kevésbé súlyozzák ezeket az odaítélési szempontokat –, a költségkülönbség becslésének a költségekre a lehető legkisebb hatást gyakorló szempontok kombinációján és meghatározásán kell alapulnia. Ha a szempontok alkalmazásának e legalacsonyabb szintje 15 % feletti becsült költségkülönbségekhez vezet, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák a 26. cikkben foglalt nem árjellegű szempontokat.

2.2.2. *A kis aukciókra vonatkozó mentesség*

A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének (10) bekezdése lehetővé teszi, hogy a 26. cikk (7) bekezdésében foglalt 30 %-os vagy 6 GW-os kötelezettség kiszámítása során a legfeljebb 10 MW projektméretű létesítmények aukcióit kizárják az évente és tagállamonként aukcióra bocsátott mennyiségek kiszámításából. A kis tagállamok a korlátozott földterület-ellátottság miatt gyakran csak kis projektektől kapnak ajánlatokat. E rendelkezés célja ezért annak megakadályozása, hogy a kis projekteket, amelyeket gyakran mikrovállalkozások vagy kis- és középvállalkozások hajtanak végre, túlterheljék olyan kritériumok alkalmazásának kötelezettségével, amelyeknek esetleg nem tudnak megfelelni.

A 10 MW-os küszöbérték nem az aukció maximális teljes volumenére vonatkozik, hanem az aukció keretében támogathatónak tekintett projektek maximális kapacitására. Ez azt jelenti, hogy azok a 10 MW-nál kisebb kapacitású projektek, amelyek maximális kapacitási küszöbérték nélküli vagy magasabb kapacitási küszöbértékkel rendelkező aukción vesznek részt, nem mentesülhetnek a 26. cikkben foglalt nem árjellegű szempontok alkalmazása alól.

2.2.3. *Az aluljegyzett aukciókra vonatkozó mentesség*

A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének (10) bekezdése mentességet ír elő arra az esetre is, ha az aukciók aluljegyzettek. Amennyiben egy olyan konkrét technológia aukciója, amelyre nem árjellegű szempontokat alkalmaztak, aluljegyzett, az aukciós mennyiség aluljegyzett része kizárható a nem árjellegű szempontokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásából.

Egy aukció akkor aluljegyzett, ha az adott aukcióra benyújtott ajánlatok az aukcióra bocsátott kapacitás teljes mennyiségénél kisebb mennyiségre vonatkoznak. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy az oda nem ítélt aukciós mennyiség levonható a tagállamonként évente aukcióra bocsátott mennyiség 30 %-ában (vagy 6 GW-ban) meghatározott kötelező minimális küszöbértékre vonatkozó, a 26. cikk (7) bekezdésében meghatározott számításokból, és ugyanabban az évben vagy egy következő évben újra aukcióra bocsátható. Ez azonban csak akkor érvényes, ha ugyanazt a konkrét technológiát bocsátják újból aukcióra. Például egy tengeriszélenergia-aukció aluljegyzett volumene csak akkor zárható ki a 30 %-os küszöbérték kiszámításából, ha azt levonják egy másik tengeriszélenergia-aukcióból.

Ha például egy tagállam 2026-ban összesen 1 GW mennyiséget bocsát aukcióra, legalább 300 MW-nak meg kell felelnie a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály rendelkezéseinek. Ha 2026-ban 100 MW marad lekötetlen, ez a mennyiség bármikor újból aukcióra bocsátható anélkül, hogy hozzáadódna a teljes aukciós mennyiséghez. Ha például 2027-ben 1 GW-ot bocsátanak aukcióra, legalább 270 MW-nak meg kell felelnie a „nettó zéró” iparról szóló jogszabálynak (azaz a 900 MW 30 %-ának, miután levonták a 2026-ban aluljegyzett 100 MW-ot).

2.2.4. *Az aukciók alacsony számára vonatkozó mentesség*

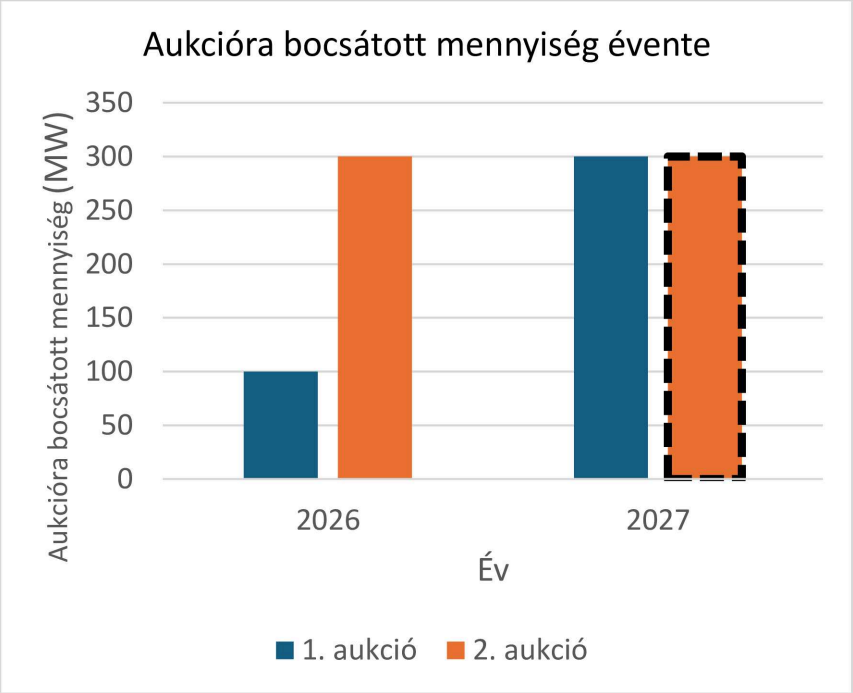
Annak érdekében, hogy az alacsony számú aukciót bonyolító tagállamok számára megkönnyítse a nem árjellegű szempontokra vonatkozó kötelezettség végrehajtását, a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének (11) bekezdése rugalmasságot biztosít a kötelező 30 %-os küszöbérték időbeli alkalmazása tekintetében. Bár a nem árjellegű szempontok meghatározására vonatkozó kötelezettség általában az évente aukcióra bocsátott mennyiségek 30 %-ára vonatkozik, azok a tagállamok, amelyek az előző két évben évente legfeljebb két aukciót indítottak, az aukciók azon részarányát, amelyre a nem árjellegű szempontokra vonatkozó rendelkezések alkalmazandók, az éves gyakoriság helyett az említett kétéves időszakra is kiszámíthatják. Ez például azt jelenti, hogy az e különös szabály hatálya alá tartozó tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 26. cikkben foglalt nem árjellegű szempontokat nem az adott évben, hanem csak a következő évben közzétett aukciókra alkalmazzák, vagy hogy a nem árjellegű szempontokat az adott évi aukciós mennyiség 30 %-ánál alacsonyabb, a következő évben pedig magasabb hányadra alkalmazzák, feltéve, hogy a szempontokat a kétéves időszakban aukcióra bocsátott teljes mennyiség 30 %-ára alkalmazzák. Az alábbi táblázat egy konkrét példát mutat be:

Aukciók (2026 és 2027)	Év	Aukcióra bocsátott mennyiség
1. számú aukció	2026	100 MW
2. számú aukció	2026	300 MW
3. számú aukció	2027	300 MW
4. számú aukció	2027	300 MW
Összesen		1 000 MW/1 GW

Az aukcióra bocsátott minimális mennyiség, amelynek meg kell felelnie a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkében foglalt rendelkezéseknek, a következő: 1 000 MW 30 %-a = 300 MW. Ez azt jelenti, hogy ha a 2027. évi 4. aukció megfelel a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály követelményeinek, akkor teljesül a „nettó zéró” iparról szóló jogszabálynak megfelelő aukciókra vonatkozó minimális küszöbérték.

2. ábra:

A kis értékű aukciók eloszlása



Teljes mennyiség kétéves időszak alatt = 100 + 300 + 300 + 300 = 1 000 MW/1 GW

A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály rendelkezéseinek való megfeleléshez szükséges minimális mennyiség = az 1 000 MW 30 %-a = 300 MW

Ha a 2027. évi második (tervezett) aukció megfelel a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály követelményeinek, akkor

3. AZ AUKCIÓK KIALAKÍTÁSA A NEM ÁRJELLEGŰ SZEMPONTOK BEÉPÍTÉSÉVEL

A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikke szabályokat állapít meg a megújuló energiaforrások alkalmazására irányuló aukciók kialakítására vonatkozóan. Bevezeti azt a követelményt, hogy a nemzeti aukciók kialakítása során bizonyos nem árjellegű szempontokat alkalmazni kell – előminősítési szempontként, odaítélési szempontként vagy a kettő kombinációjaként.

— Az **előminősítési szempontok** azok a minimumkövetelmények, amelyeket a potenciális ajánlattevőnek teljesítenie kell ahhoz, hogy jogosult legyen az aukción vagy ajánlattételi eljárásban való részvételre. Az előminősítési szempontok tehát megfelelési/meg nem felelési kritériumok, és mint ilyenek, erős kiválasztási eszközként szolgálhatnak annak biztosításához, hogy az értékelés során csak az előminősítési szempontoknak megfelelő ajánlattevőket vegyék figyelembe.

— Az **odaítélési szempontok** olyan szempontok, amelyeket a benyújtott ajánlatok értékelésére és összehasonlítására használnak, és amelyek a nyertes ajánlat kiválasztásának alapjául szolgálnak.

— Az **előminősítési és az odaítélési szempontok kombinációja** is alkalmazható, például egy adott szempont egyes követelményeinek előminősítési szempontként, más követelményeinek pedig odaítélési szempontként történő alkalmazásával.

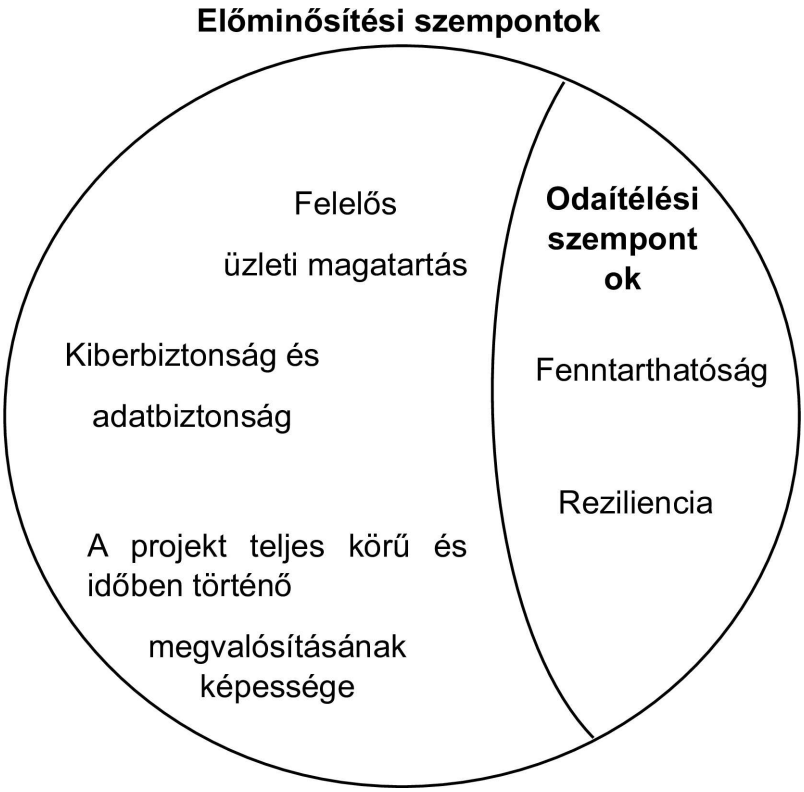
A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének (1) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy aukcióik kialakítása során vegyék figyelembe a következő kritériumokat:

„a) *az alábbiakkal kapcsolatos* ***előminősítési szempontok****: i. felelős üzleti magatartás; ii. kiberbiztonság és adatbiztonság; valamint iii. a projekt teljes körű és időben történő megvalósításának képessége;*

b) ***előminősítési szempontok, illetve odaítélési szempontok****, az aukciónak […] a fenntarthatósághoz és a rezilienciához való hozzájárulásának az értékelése céljából.”*

3. ábra:

Előminősítési és odaítélési szempontok



Az a) pontban felsorolt három nem árjellegű szempontot – felelős üzleti magatartás, kiberbiztonság és adatbiztonság, valamint a projekt teljes körű és időben történő megvalósításának képessége – ezért előminősítési szempontként bele kell foglalni az aukció kialakításába. Másrészt a tagállamok rugalmasan határozhatják meg a rezilienciával és a fenntarthatósággal kapcsolatos kötelező, nem árjellegű szempontokat előminősítési szempontként, odaítélési szempontként vagy a kettő kombinációjaként (példáért lásd a 4.4. szakaszt). Ez rugalmasságot biztosít a hatóságok számára ahhoz, hogy az aukciók kialakítását és a nem árjellegű szempontok kialakítását saját egyedi követelményeikhez igazítsák.

A 26. cikk (2) bekezdésének utolsó albekezdésével összhangban a tagállamok a 26. cikk (2) bekezdésében felsoroltakon kívül további, nem árjellegű szempontokat is alkalmazhatnak.

A tagállamoknak a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkében foglalt nem árjellegű szempontok alkalmazása során meg kell felelniük az említett cikk rendelkezéseinek és az e szempontokra vonatkozóan az (EU) 2025/1176 végrehajtási rendeletben meghatározott előírásoknak. A tagállamok – kifejezett felhatalmazás hiányában – nem térhetnek el a végrehajtási rendeletben meghatározott követelmények alkalmazásától, és az aukcióikon meghatározott nem árjellegű szempontoknak meg kell felelniük ezeknek a követelményeknek.

A reziliencia alkalmazásakor például a tagállamok nem írhatnak elő a végrehajtási rendeletben meghatározottaknál szigorúbb rezilienciakövetelményeket. Mivel a végrehajtási rendelet 7. cikke előírja, hogy ahhoz, hogy a fotovoltaikus technológiák megfeleljenek a rezilienciára vonatkozó kritériumnak, az ajánlattevők választása szerint legalább négy fő specifikus alkotóelem ([14]) nem származhat olyan harmadik országból, amelytől az EU függ, a tagállamok ezt a követelményt nem változtathatják három vagy öt fő specifikus alkotóelemre. Ha azonban a rezilienciát odaítélési szempontként alkalmazzák, a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a végrehajtási rendelet (9) preambulumbekezdésével összhangban további pontokat ítéljenek oda (a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–f) pontjában foglalt minimumkövetelmények teljesülése esetén odaítélendő pontokon felül) a rezilienciára vonatkozó minimumkövetelmények túllépése esetén. Ez azonban nem teszi lehetővé a végrehajtási rendeletben felsorolt és meghatározott, a rezilienciára vonatkozó nem árjellegű szempontok módosítását.

([14]) A végtermékeknek és a fő specifikus alkotóelemeknek az (EU) 2025/1178 végrehajtási rendeletben meghatározott jegyzékén belül.

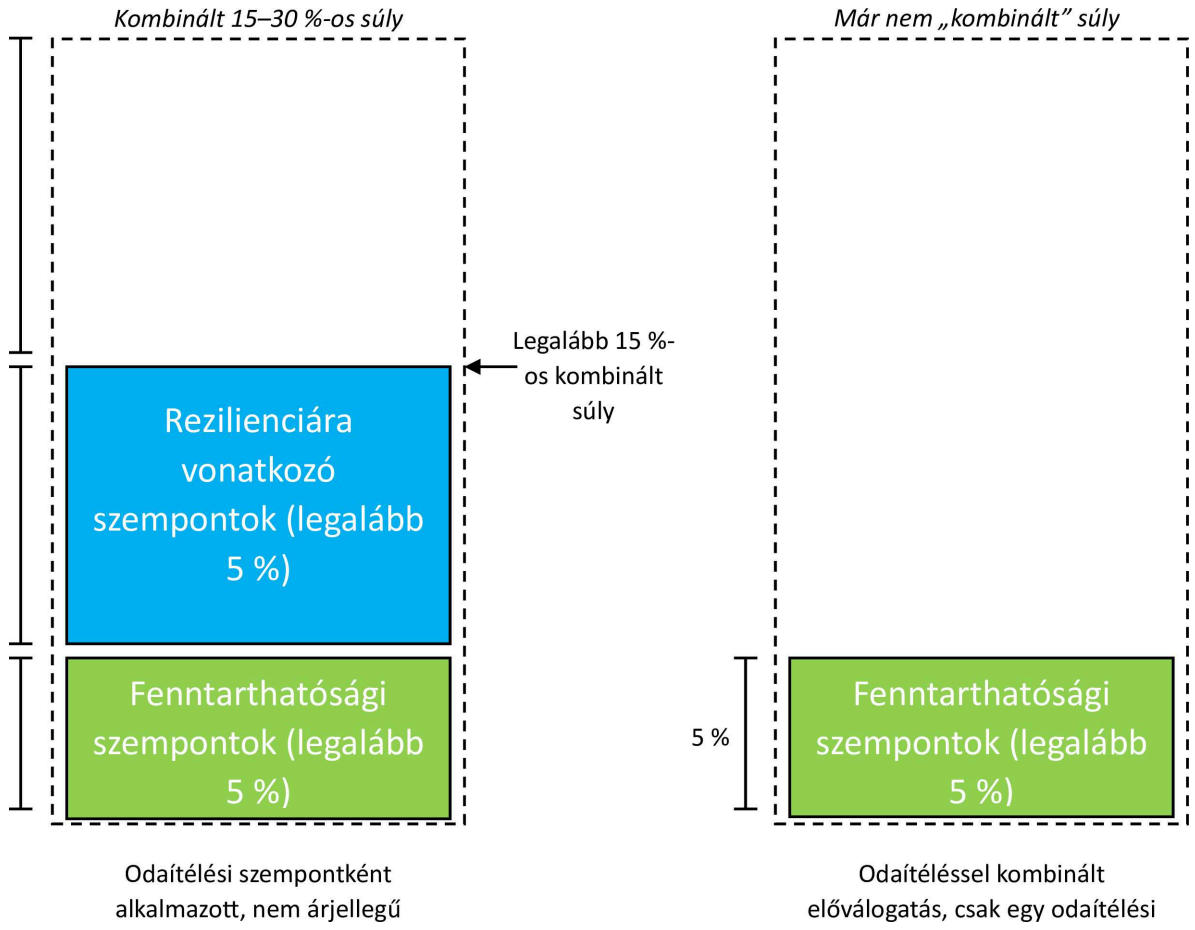
A végrehajtási rendelet (9) preambulumbekezdése a következő magyarázatot adja: „[a]nnak eldöntésekor, hogy a rezilienciához való hozzájárulást előminősítési vagy odaítélési szempontként alkalmazzák-e a »nettó zéró« technológiákra vagy azok fő specifikus alkotóelemeire, az érintett hatóságoknak figyelembe kell venniük az Unió harmadik országtól való függőségének szintjét az adott »nettó zéró« technológia vagy annak fő specifikus alkotóeleme tekintetében, az alternatív ellátási források rendelkezésre állását, valamint azt, hogy a reziliencia odaítélési szempont helyett előminősítési szempontként való alkalmazása milyen hatást gyakorolhat az adott fő specifikus alkotóelem kínálatára.”. Annak biztosítása érdekében, hogy ezek a megfontolások megfelelően tükröződjenek az aukció kialakításában, a tagállamoknak el kell kerülniük, hogy az ajánlattételi eljárás negatív hatást gyakoroljon a versenyképességére, és objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes módon kell meghatározniuk és értékelniük a szempontokat, anélkül, hogy az aránytalan költségnövekedéshez vezetne. Ilyen helyzet alakulhat ki például akkor, ha az előminősítésként alkalmazott nem árjellegű szempont korlátozza a beszállítók számát, mivel a nem árjellegű szempont előírásai kizárják azokat a beszállítókat, amelyek esetében az említett szempontnak való megfelelés különösen nehéz vagy költséges, például a szóban forgó „nettó zéró” technológiát tartalmazó végtermék műszaki jellemzői miatt. Ezekben az esetekben a tagállamoknak mérlegelniük kell, hogy előminősítési szempont helyett odaítélési szempontot alkalmazzanak, vagy ha mégis az előminősítési szempont alkalmazása mellett döntenek, annak kialakítása biztosítsa a beszállítók széles körű részvételét.

A nem árjellegű szempontok odaítélési szempontként való súlyozása

A 26. cikk (4) bekezdése előírja, hogy „[a] tagállamok az aukció fenntarthatósághoz és a rezilienciához való hozzájárulásának értékelése során használt kritériumokat – amennyiben odaítélési szempontokként alkalmazzák azokat – legalább 5 %-os súllyal, az odaítélési szempontokat pedig kombináltan 15–30 %-os súllyal veszik figyelembe”. Ez azt jelenti, hogy amennyiben odaítélési szempontként nem árjellegű szempontokat alkalmaznak, azok minimális súlya összesen 15 %, az egyes szempontok esetében pedig 5 %. Például az a tagállam, amely az aukcióra odaítélési szempontként reziliencia- és környezeti fenntarthatósági szempontokat alkalmaz, 15 %-os együttes súlyt adhat nekik (pl. 5 % a környezeti fenntarthatóságra és 10 % a rezilienciára). Amennyiben egy tagállam összevonja az előminősítési és az odaítélési szempontokat, és csak egy nem árjellegű szempontot használ odaítélési szempontként (pl. az innovációt mint előminősítési szempontot és a rezilienciát mint odaítélési szempontot), a nem árjellegű odaítélési szempontnak legalább 5 %-os súlyúnak kell lennie.

4. ábra:

A nem árjellegű szempontok súlyozása



Ez nem érinti annak lehetőségét, hogy állami támogatás hiányában nagyobb súlyozást adjanak a nem árjellegű odaítélési szempontoknak ([15]). Az állami támogatási szabályok (az éghajlatvédelmi, a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás [CEEAG] és a tisztaipar-megállapodás állami támogatási kerete [CISAF]) kifejezetten elismeri a nem árjellegű szempontok alkalmazásának lehetőségét állami támogatás esetén ([16]). További iránymutatás található a megújuló energiára vonatkozó aukciók kialakításáról szóló iránymutatásban ([17]). Amennyiben az aukció állami támogatást tartalmaz, a nem árjellegű odaítélési szempontok súlyozásának összhangban kell lennie az állami támogatási szabályokban a nem árjellegű szempontokra vonatkozóan meghatározott korlátozásokkal. A 26. cikk (4) bekezdésében szereplő, a nem árjellegű szempontokra vonatkozó 30 %-os súlyozás összhangban van az éghajlatvédelmi, a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló 2022. évi iránymutatással (CEEAG) ([18]) és a tisztaipar-megállapodás 2025. évi állami támogatási keretével (CISAF) ([19]), amely 30 %-os maximális súlyozást határoz meg a nem árjellegű szempontokra az állami támogatást tartalmazó aukciókon. Az állami támogatást tartalmazó aukciókra példa a kétoldalú különbözeti szerződés (CfD).

4. A NEM ÁRJELLEGŰ SZEMPONTOK MEGHATÁROZÁSA ÉS ÉRTÉKELÉSE

A végrehajtási rendelet tovább pontosítja a „nettó zéró” iparról szóló jogszabályban meghatározott nem árjellegű szempontokat azzal a céllal, hogy a lehető legnagyobb mértékben harmonizálja azok kialakítását és alkalmazását a megújuló energiaforrások alkalmazására irányuló aukciókon az egész EU-ban. Ez hozzájárul a tranzakciós költségek csökkentéséhez, a jogbiztonság biztosításához és a belső piac széttagoltságának elkerüléséhez, ugyanakkor továbbra is rugalmasságot biztosít a tagállamok számára ahhoz, hogy a szempontokat nemzeti aukciós rendszereikhez és szakpolitikai célkitűzéseikhez igazítsák. A teljes harmonizáció azonban nem minden esetben volt lehetséges. A végrehajtási rendelet kidolgoz néhány környezeti fenntarthatósági szempontot, például azokat, amelyeket a tagállamok az aukciókon alkalmazhatnak anélkül, hogy teljes mértékben harmonizálnák azokat. Ezenkívül a tagállamok továbbra is alkalmazhatnak a végrehajtási rendeletben meghatározottaktól eltérő, környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos szempontokat.

A nem árjellegű szempontok kialakítása és alkalmazása a szabályozási harmonizációtól eltérő eszközökkel is összehangolható, például a tagállamok közötti koordinációval, többek között a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály platformján keresztül. Ez fontos a nem árjellegű szempontok egységes alkalmazásának biztosításához, a piac széttagoltságának elkerüléséhez és ahhoz, hogy egyértelmű jelzéseket lehessen küldeni az érdekelt feleknek.

Minden nem árjellegű szempontot függetlenül kell értékelni és pontozni, biztosítva az ajánlatok objektív értékelését.

([15]) Ez csak akkor lehetséges, ha a nem árjellegű szempontok szóban forgó magasabb súlyozásának figyelembevétele nem eredményezi azt, hogy egy „támogatást nem tartalmazó” intézkedést az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló bizottsági közleménnyel (HL C 262., 2016.7.19., 1. o.) összhangban állami támogatási intézkedéssé minősítenek át.

([16]) A CEEAG 49. és 50. pontja, valamint a CISAF 15. pontjának d) alpontja:
A CEEAG alapján jóváhagyott támogatási programok esetében: „Az ajánlatok rangsorolásához [állami támogatás esetén] és végső soron a támogatás odaítéléséhez használt kiválasztási kritériumoknak az ajánlattételi eljárásban az intézkedés fő célkitűzéseihez való hozzájárulást főszabályként közvetlen vagy közvetett viszonyba kell helyezniük a pályázó által igényelt támogatási összeggel. Ez kifejezhető például az egy környezetvédelmi vagy energiaegységre jutó támogatásban. Helyénvaló lehet más kiválasztási kritériumok felvétele is, amelyek közvetlenül vagy közvetve nem kapcsolódnak az intézkedés fő célkitűzéseihez. Ilyen esetekben ezek a más kritériumok nem haladhatják meg az összes kiválasztási szempont súlyozott értékének 30 %-át. A tagállamnak meg kell indokolnia a javasolt megközelítést, és biztosítania kell, hogy az megfeleljen a kitűzött céloknak.”
A CISAF alapján jóváhagyott támogatási programok esetében: *„versenyeztetéses ajánlattételi eljárás”: olyan ajánlattételi eljárás, amely megfelel az alábbi feltételek mindegyikének: i. nyílt, egyértelmű, átlátható és megkülönböztetésmentes, és az intézkedés céljával összhangban előzetesen meghatározott objektív kritériumokon alapul, amelyek minimálisra csökkentik a stratégiai ajánlattétel kockázatát; ii. az ajánlatok rangsorolásához használt összes kiválasztási kritérium legalább 70 %-át környezetvédelmi egységenkénti támogatás (például a 4. szakasz szerint nyújtott referencia-energiakibocsátási, a beépített energiakapacitási vagy a rugalmassági szolgáltatási egységenkénti támogatás, illetve az 5. szakasz szerinti EUR/tonna CO_2-csökkentés vagy EUR/megtakarított energiaegység) formájában határozzák meg; […]”.*

([17]) Bizottsági szolgálati munkadokumentum, Iránymutatás a tagállamok számára a megújuló energiára vonatkozó aukciók kialakításáról – amely a következő dokumentumot kíséri: A Bizottság ajánlása a megújuló energiára vonatkozó árverések kialakításáról (C(2024) 2650).

([18]) A Bizottság Közleménye – iránymutatás a 2022-ben nyújtott éghajlat-politikai, környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról (HL C 80., 2022.2.18., 1. o.).

([19]) A Bizottság közleménye – Állami támogatásokra vonatkozó keret a tisztaipar-megállapodás támogatása céljából (HL C, C/2025/3602, 2025.7.4., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3602/oj).

4.1. **Felelős üzleti magatartás**

A felelős üzleti magatartás szempontja kötelező előminősítési szempont. Célja annak biztosítása, hogy az ajánlattevők által végzett tevékenységek összhangban legyenek a társadalom és a természet igényeivel. A vonatkozó nemzetközi szabványkeretre épül. A végrehajtási rendelet (3) preambulumbekezdése szerint a felelős üzleti magatartásra vonatkozó nem árjellegű szempontnak „meg kell haladnia a meglévő uniós jogszabályokban foglalt, a kellő gondosságra vonatkozó követelményeket azáltal, hogy előírja a kellő gondosság alapvető elemeinek kezelésére irányuló intézkedéseket az ajánlattevő aukcióval kapcsolatos üzleti tevékenysége tekintetében". A végrehajtási rendelet 4. cikkének ezért szélesebb hatálya van, mint a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló (EU) 2024/1760 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a)–g) pontjában meghatározott, a vállalatok szélesebb körére (azaz az irányelv 19a. és 29a. cikkében és későbbi módosításaiban meghatározott, a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló 2013/34/EU irányelv ([20]) hatálya alá tartozó vállalatokra) vonatkozó kötelezettségnek, és a már a hatálya alá tartozó vállalatok esetében előre jelzi annak alkalmazását (várhatóan 2029 júliusában). A végrehajtási rendelet 4. cikke az ajánlattevők profiljától függően különféle kötelezettségeket állapít meg. Az ajánlattevők (a természetes személyek, a 2013/34/EU irányelv 19a. és 29a. cikkének hatálya alá nem tartozó ajánlattevők és az energiaközösségek kivételével) általános kötelezettsége, hogy az aukcióhoz kapcsolódó üzleti tevékenységeik során foglalkozzanak a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló (EU) 2024/1760 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a)–g) pontjában meghatározott átvilágítás alapvető elemeivel, és nyilvánosan kommunikáljanak felelős üzleti magatartásukról egy olyan nyilvános nyilatkozat útján, amely legalább az (EU) 2023/2772 felhatalmazáson alapuló rendelet I. melléklete 61. pontjának a)–e) alpontjában felsorolt alapvető elemekre kiterjed.

A „nettó zéró" iparról szóló jogszabály alkalmazásában az (EU) 2024/1760 irányelv határozza meg az alkalmazandó szempontokat. Mivel a végrehajtási rendelet 4. cikke dinamikus módon kereszthivatkozásokat tartalmaz a 2013/34/EU irányelvre és az (EU) 2024/1760 irányelvre, annak alakulása során az alkalmazandó szempontok automatikusan igazodnak az említett két irányelv tartalmához. A „nettó zéró" iparról szóló jogszabály alkalmazásában az I. omnibusz csomaggal módosított (EU) 2024/1760 irányelv határozza meg az alkalmazandó teljesítménykritériumokat, amelyek – biztosítva a megkülönböztetésmentességet – az annak hatálya alá tartozó valamennyi vállalatra érvényesek.

E kötelezettségek nem vonatkoznak a 10 MW alatti kapacitású projektekre ajánlatot benyújtó természetes személyekre, a 2013/34/EU irányelv 19a. és 29a. cikkének hatálya alá nem tartozó ajánlattevőkre és energiaközösségekre. Mindazonáltal, ha 10 MW-nál nagyobb kapacitású projektekre vonatkozóan nyújtanak be ajánlatot, az aukcióhoz kapcsolódó üzleti tevékenységeik során jelentést kell tenniük az átvilágításnak az (EU) 2023/2772 felhatalmazáson alapuló rendelet I. melléklete 61. pontjának c) és d) alpontjában meghatározott alapvető elemeiről, vagy uniós szinten ajánlott, önkéntes használatra szánt fenntarthatósági beszámolási standardokat kell alkalmazniuk, amennyiben azok rendelkezésre állnak. Az illetékes hatóságok azonban dönthetnek úgy, hogy ezekre az ajánlattevőkre is alkalmazzák az általános kötelezettségeket (amely esetben a jelentéstételi kötelezettség nem alkalmazandó). Ez lehet a helyzet például akkor, ha egy tagállam attól tart, hogy az ajánlattevők végső soron nagyobb fejlesztők vagy más harmadik fél tulajdonában vagy ellenőrzése alatt állhatnak.

Amennyiben az ajánlattevő szervezet projektvállalkozás, a végrehajtási rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti beszámolási követelményeket az anyavállalata összevont fenntarthatósági beszámolóján keresztül is teljesítheti, feltéve, hogy a projektvállalkozás üzleti tevékenységeire vonatkozó releváns információk egyértelműen azonosíthatók az említett jelentésben annak érdekében, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse az alkalmazandó átvilágítási követelményeknek való megfelelést. Meg kell azonban jegyezni, hogy a végrehajtási rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott átvilágítási követelményeknek való megfelelés kötelezettsége továbbra is magát a projektvállalkozást terheli. Bár az anyavállalat beszámolhat a projektvállalkozás tevékenységeiről, nem helyettesítheti a projektvállalkozást az (EU) 2024/1760 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett átvilágítás valamennyi elemének teljesítésében. Az anyavállalat például nem függesztheti fel a projektvállalkozás szerződéseinek teljesítését, ha a káros hatások az (EU) 2024/1760 irányelv 10. és 11. cikkében előírtak szerint nem előzhetők meg vagy nem enyhíthetők megfelelően.

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

4.2. **Kiberbiztonság és adatbiztonság**

A villamosenergia-rendszert érintő növekvő kiberbiztonsági kockázatok miatt a kiberbiztonság és az adatbiztonság kötelező előminősítési szempontként szerepel a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkében. Ennek a nem árjellegű szempontnak biztosítania kell, hogy az ajánlattevők intézkedéseket hajtsanak végre az azonosított kiberbiztonsági kockázatok kezelésére, beleértve az ellátási lánc biztonsági kockázatait is. A végrehajtási rendelet 5. cikke mögött meghúzódó logika egy olyan kockázatkezelési megközelítés elfogadásának biztosítása, amely előmozdítja a hatékony végrehajtást, miközben csökkenti a tagállamokra és az ajánlattevőkre nehezedő adminisztratív terheket.

A végrehajtási rendelet 5. cikkének a) pontja értelmében minden ajánlattevőnek megfelelő és arányos technikai, üzemeltetési és szervezeti intézkedéseket kell hoznia, amelyek tükrözik a beépített és alapértelmezett biztonság elveit a létesítmény hálózati és információs rendszere biztonságának garantálása érdekében. Ez azt jelenti, hogy a tagállamok adott esetben előírhatják az ajánlattevők számára az (EU) 2022/2555 irányelv (a továbbiakban: NIS 2 irányelv) ([21]) 21. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kiberbiztonsági kockázatkezelési intézkedések végrehajtását. A kiberbiztonságra és adatbiztonságra vonatkozó követelmény alkalmazása valamennyi ajánlattevőre vonatkozik, függetlenül attól, hogy a NIS 2 irányelv hatálya alá tartoznak-e vagy sem. Az aukción részt vevő, a NIS 2 irányelv hatálya alá nem tartozó ajánlattevőket ezért a tagállamok arra kötelezik, hogy az irányelvből eredő elvek alapján kiberbiztonsági kockázatkezelési intézkedéseket hajtsanak végre. A NIS 2 irányelvben foglalt elvek alapján a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az említett irányelv 21. cikkének (2) bekezdésében említett intézkedések figyelembe vegyék a technika állását és adott esetben a vonatkozó európai és nemzetközi szabványokat, valamint a végrehajtás költségeit. Ezen intézkedések arányosságának értékelésekor megfelelően figyelembe kell venni az ajánlattevő kockázatoknak való kitettségének mértékét, az ajánlattevő méretét és az incidensek valószínűségét, valamint azok súlyosságát, beleértve társadalmi és gazdasági hatásukat is.

Ami azt a követelményt illeti, hogy a megújulóenergia-létesítmény hálózati és információs rendszereinek biztonságát biztosító technikai, üzemeltetési és szervezeti intézkedéseknek tükrözniük kell a beépített biztonság elvét, az ajánlattevőnek (a létesítményben használt hálózati és információs rendszer, többek között a szoftverek fejlesztése előtt) szabályokat kell megállapítania a hálózati és információs rendszerek biztonságos fejlesztésére vonatkozóan, és azokat alkalmaznia kell az ilyen rendszerek házon belüli fejlesztésekor vagy a rendszerek fejlesztésének kiszervezésekor. A szabályoknak az életciklus valamennyi szakaszára ki kell terjedniük, beleértve az előírásokat, a tervezést, a fejlesztést, a végrehajtást, a karbantartást és a tesztelést.

A digitális elemeket – többek között hardvert és szoftvert – tartalmazó termékek esetében az (EU) 2024/2847 rendelet (a továbbiakban: kiberrezilienciáról szóló rendelet) **kiberbiztonsági követelményeket állapít meg, amelyek meghatározzák a beépített biztonság megközelítését**. A gyártók, a tagállamok és más érdekelt felek a Bizottság honlapján ([22]) találhatnak releváns információkat a kiberrezilienciáról szóló rendelet végrehajtásáról, beleértve a gyakran feltett kérdéseket ([23]) is. Európai szinten az európai szabványügyi szervezetek által kidolgozás alatt álló harmonizált szabványok (lásd: A kiberrezilienciáról szóló rendelet európai szabványai | STAN4CR), valamint a Bizottság jövőbeli iránymutatásai és az ENISA technikai iránymutatásai ([24]) tovább segítik a beépített biztonságra vonatkozó megközelítés végrehajtását. Az egyéb források közé tartoznak a tagállamok által közzétett nemzeti iránymutatások ([25]). Emellett az Európai Uniós Kiberbiztonsági Ügynökség (ENISA) és az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja *a kiberrezilienciáról szóló rendelet követelményeinek feltérképezéséről* szóló tanulmányban ([26]) feltérképezte a meglévő európai és nemzetközi szabványokat.

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2555 irányelve (2022. december 14.) az Unió egész területén magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről, a 910/2014/EU rendelet és az (EU) 2018/1972 irányelv módosításáról és az (EU) 2016/1148 irányelv hatályon kívül helyezéséről (NIS 2 irányelv) (HL L 333., 2022.12.27., 80. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

([22]) https://digital-strategy.ec.europa.eu/hu/factpages/cyber-resilience-act-implementation.

([23]) https://digital-strategy.ec.europa.eu/hu/library/cyber-resilience-act-implementation-frequently-asked-questions.

([24]) https://www.enisa.europa.eu/.

([25]) https://digital-strategy.ec.europa.eu/hu/policies/cra-manufacturers.

([26]) Hernandez Ramos, J. L., Karopoulos, G., Nai Fovino, I., Spigolon, R., Sportiello L., Steri, G., Gorniak, S., Magnabosco, P., Atoui, R., Crippa Martinez, C., Cyber Resilence Act Requirements Mapping (A kiberrezilienciáról szóló rendelet követelményeinek feltérképezése), az Európai Unió Kiadóhivatala, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2760/905934, JRC137340.

Az Európai Gazdasági Térségen (EGT) kívüli megújulóenergia-létesítményekkel kapcsolatos adatok tárolása és kezelése bizonyos feltételek mellett potenciális fenyegetést jelenthet a létesítmény és az egész rendszer biztonságára nézve, és ellentétes lehet a végrehajtási rendelet 5. cikkében felvázolt kockázatkezelési megközelítéssel. A végrehajtási rendelet ezért két olyan esetet vázol fel, amikor az ajánlattevőknek biztosítaniuk kell, hogy az adatokat ne tárolják vagy kezeljék az EGT-n kívül:

1. Ha az ajánlattevő olyan harmadik országbeli joghatóság hatálya alá tartozik, amely előírja az ajánlattevő számára, hogy még azelőtt jelentse a hatóságoknak a szoftver vagy hardver sebezhetőségére vonatkozó információkat, hogy ismertté válna, hogy ezeket a sebezhetőségeket kihasználták volna.

2. Ha az ajánlattevő olyan harmadik ország joghatósága alá tartozik, amelynek területéről az Unió vagy az aukciót lebonyolító tagállam nevében tett nyilvános nyilatkozat szerint a fenyegető szereplők rossz szándékú kibertevékenységeket vagy -kampányokat hajtottak végre.

A tagállamoknak a végrehajtási rendeletben meghatározott kritériumok alapján azonosítaniuk kell a fent említett harmadik országbeli joghatóságokat. Ami azt a kritériumot illeti, hogy az Unió nevében nyilvános nyilatkozatot kell tenni, hogy a harmadik ország területén kívül működő fenyegető szereplők rossz szándékú kibertevékenységeket vagy -kampányokat hajtottak végre, az (5) preambulumbekezdés hivatkozást tartalmaz a kiberdiplomáciai eszköztárra ([27]), azaz a 2017. júniusi tanácsi következtetésekkel létrehozott, a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretére (https://www.cyber-diplomacy-toolbox.com/). A preambulumbekezdés továbbá egyértelművé teszi, hogy a tagállamoknak figyelembe kell venniük az Unió által a külső kibertámadásokra való reagálás érdekében a 2019. május 17-i (EU) 2019/796 tanácsi rendelet ([28]) alapján bevezetett korlátozó intézkedéseket. E tanácsi rendelet melléklete tartalmazza azon harmadik országok jegyzékét, amelyekre vonatkozóan ilyen típusú nyilatkozatot tettek. Ami az aukciót lebonyolító tagállam nevében tett nyilvános nyilatkozatokat illeti, a tagállamoknak tanácsos konzultálniuk a kiberdiplomáciáért felelős nemzeti hatóságaikkal annak megállapítása érdekében, hogy elfogadtak-e releváns nyilvános nyilatkozatokat, és ha igen, milyen szempontok alapján.

Ha e két feltétel bármelyike teljesül, az ajánlattevőknek részletes kiberbiztonsági tervet kell benyújtaniuk, amely felvázolja az annak biztosítása érdekében végrehajtott technikai, üzemeltetési és szervezeti intézkedéseket, hogy az aukcióval kapcsolatos üzleti tevékenységeik során felhasznált vagy generált adatokat az EGT-n belül tárolják és kezeljék, és azokat ne továbbítsák az EGT-n kívülre. Ez a követelmény az ajánlattevő projektjében használt IKT-termékekkel és -szolgáltatásokkal kapcsolatos adatokra vonatkozik, nem pedig az ajánlattevő vagy beszállítóik szélesebb körű műveletei által generált és tárolt valamennyi adatra. Az adatok akkor minősülnek az EGT-n belül tároltnak és kezeltnek, ha azokat az ajánlattevő EGT-n belüli telephelyén vagy az EGT-n belüli szerverein tárolják és kezelik. Ezenkívül a felhőben tárolt és kezelt adatok akkor minősülnek az EGT-n belül tároltnak és kezeltnek, ha azokat kizárólag az említett felhőt kiszolgáló, az EGT-n belül található adatközpontokban tárolják és kezelik. Ez vonatkozik a biztonsági mentésekre és a tartalékszerverekre is, amelyeknek szintén az EGT-ben kell lenniük.

Ahogyan az a végrehajtási rendelet (4) preambulumbekezdésében szerepel, a megújulóenergia-létesítmények az ellátási lánchoz kapcsolódó potenciális kiberbiztonsági kockázatok széles körével szembesülnek, például az ellátási lánc súlyos és váratlan megsértésével, az IKT-termékek, szolgáltatások vagy folyamatok rendelkezésre állásának hiányával az **ellátási láncban**, vagy az ellátási lánc szereplői – többek között rendkívül kifinomult módszereket alkalmazó és kitartó rossz szándékú állami szereplők és bűnözők – által kezdeményezett kibertámadásokkal. A végrehajtási rendelet 5. cikkének c) pontja ezért előírja az ajánlattevők számára annak biztosítását és bizonyítását, hogy amennyiben az ajánlattevő a megújulóenergia-létesítményben használt IKT-termékek vagy a működéséhez kapcsolódó IKT-szolgáltatások nyújtása tekintetében beszállítókra támaszkodik, a beszállítók meghozzák az a) pontban említett intézkedéseket. Ennek következtében a beszállítóknak megfelelő és arányos technikai, üzemeltetési és szervezeti intézkedéseket kell hozniuk, amelyek tükrözik a beépített és alapértelmezett biztonság elveit a megújulóenergia-létesítmény hálózati és információs rendszereinek biztonsága érdekében, beleértve adott esetben az (EU) 2022/2555 irányelv 21. cikkének (2) bekezdésében felsorolt intézkedéseket. Ezenkívül a végrehajtási rendelet 5. cikke b) pontjának rendelkezései az IKT-termékek és -szolgáltatások azon szolgáltatóira is alkalmazandók, amelyek megfelelnek a fenti feltételek bármelyikének, amely esetben intézkedéseket kell elfogadniuk annak biztosítása érdekében is, hogy az aukcióval kapcsolatos üzleti tevékenységeik során felhasznált vagy generált adatokat az EGT-n belül tárolják és kezeljék, és azokat ne továbbítsák az EGT-n kívülre. Mivel az IKT-szolgáltatók nem tesznek közvetlenül ajánlatot az aukción, és az ajánlattevő választja ki őket, az ajánlattevő felelőssége lesz annak biztosítása, hogy a feltételek bármelyikének megfelelő IKT-szolgáltatók is teljesítsék ezt a kötelezettséget.

([27]) A Tanács 2017. június 19-i következtetései a rossz szándékú kibertevékenységekkel szembeni közös uniós diplomáciai intézkedések keretéről („kiberdiplomáciai eszköztár”).

([28]) A Tanács (EU) 2019/796 rendelete (2019. május 17.) az Uniót vagy annak tagállamait fenyegető kibertámadások elleni korlátozó intézkedésekről (HL L 129. I, 2019.5.17., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/796/oj).

Ez a megújulóenergia-létesítményben használt valamennyi IKT-termékre vagy a működéséhez kapcsolódó IKT-szolgáltatásokra vonatkozik. Az (EU) 2019/881 rendelet (kiberbiztonsági jogszabály) az IKT-terméket akként határozza meg, hogy az „valamely hálózati vagy információs rendszer eleme vagy elemeinek csoportja”, míg az IKT-szolgáltatás olyan „szolgáltatás, amely teljes mértékben vagy legnagyobb részben információ hálózati és információs rendszerek útján történő továbbításából, tárolásából, lekérdezéséből vagy kezeléséből áll” ([29]). Az IKT-termékeknek és IKT-szolgáltatásoknak nincs kimerítő, zárt listája, mivel ezek folyamatosan fejlődnek.

A végrehajtási rendelet 16. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „Az 5. cikkben említett szempontoknak való megfelelést úgy kell értékelni, hogy az ajánlattevőknek be kell nyújtaniuk az ajánlatot tevő projekt kiberbiztonsági tervét, és azt a projekt végrehajtása során rendszeresen frissíteniük kell.” A kiberbiztonsági tervre vonatkozó konkrét követelményeket, amelyeket az aukciós folyamat során a megfelelés bizonyítékaként kell benyújtani, az aukciót szervező tagállamnak kell meghatároznia. A kiberbiztonsági tervnek dokumentálnia kell, hogy az ajánlattevő hogyan azonosítja és kezeli a kiberbiztonsági kockázatokat, beleértve azt is, hogy az ajánlattevő és adott esetben a beszállítói hogyan hajtják végre a szükséges technikai, üzemeltetési és szervezeti intézkedéseket. Hasonlóképpen, a bizonyosság szintje többek között az önbevallásoktól, a független harmadik fél által készített ellenőrzési jelentéseken vagy tanúsítványokon (például a megfelelő ISO/IEC 27.001 tanúsításon) át a kiberbiztonságért felelős hatóságok ellenőrzési jelentéséig terjedhet.

Ami a végrehajtási rendelet 5. cikkének d) pontjában szereplő, az üzemelés-ellenőrzésre vonatkozó kritériumot illeti, e rendelet 2. cikkének 5. pontja úgy határozza meg az „üzemelés-ellenőrzés” fogalmát, mint „a létesítmény – és különösen annak hálózati és információs rendszerei – zökkenőmentes működését biztosító napi tevékenységeket, folyamatokat és erőforrásokat szabályozó üzemeltetési szabályok bevezetésére és végrehajtására vonatkozó hatáskör”. Ezért az üzemelés-ellenőrzésre vonatkozó szempont döntő követelményei a következők: i. az üzemeltető hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a létesítmény működésének folytatásával kapcsolatos üzemeltetési politikákat vezessen be és hajtson végre, különösen a létesítmény, valamint a létesítményt támogató hálózati és információs rendszerek zavartalan működését érintő kibertámadás esetén, és ii. az üzemeltető az EGT-ben letelepedett. Az „üzemelés-ellenőrzés” alábbi példái a végrehajtás lehetséges megközelítései, de nem alkotnak kimerítő listát. A választott megközelítés az egyes helyzetektől, a rendelkezésre álló erőforrásoktól, a szóban forgó műveletek összetettségétől és egyéb tényezőktől függ.

1. A legmagasabb szintű ellenőrzés gyakorlása érdekében az EGT-ben letelepedett üzemeltető teljes mértékben redundáns irányítóközpontokat tarthat fenn, amelyek még a szolgáltatás teljes zavara esetén is képesek fenntartani a rendes működést. Bár ez a megközelítés maximalizálja a rezilienciát, jellemzően magasabb működési költségekkel jár.

2. Alternatív megoldás lehet olyan politikák és eljárások elfogadása, amelyek biztosítják a megfelelő dokumentációt, átadási eljárásokat, tartalékfelszereléseket, a képzett személyzet rendszeres képzését és a rendszeres gyakorlatokat a környezet zökkenőmentes átvételének, valamint az említett politikák és eljárások működtetésére való képességnek a biztosítása érdekében.

3. Egy másik lehetőség szerződéses megállapodások megkötése alternatív szolgáltatókkal, biztosítva, hogy azok rendelkezzenek az üzemelés zavar esetén történő átvételéhez szükséges szakértelemmel és kapacitással. Az ilyen megállapodásoknak elő kell segíteniük a zökkenőmentes átmenetet, és minimálisra kell csökkenteniük a szolgáltatás megszakadását.

4. Az ajánlattevőknek minden esetben tudniuk kell bizonyítani, hogy rendelkeznek az üzemelés-ellenőrzés fenntartására szolgáló mechanizmusokkal, különösen kibertámadás esetén.

4.3. **A teljes körű és időben történő teljesítés képessége**

A teljes körű és időben történő teljesítés képességéhez kapcsolódó előminősítési szempontok szabványos követelmények a megújuló energiaforrások alkalmazására irányuló aukciókon. A végrehajtási rendelet 6. cikke meghatározza az Európa-szerte bevált gyakorlatokat. Meghatározza az ajánlattevőkkel és a projektekkel kapcsolatos dokumentumok listáját, és arra kötelezi az ajánlattevőket, hogy az e listán szereplő dokumentumok közül legalább kettőt nyújtsanak be. A tagállamoknak kell eldönteniük, hogy az ajánlattevőknek a listáról mely két (vagy több) dokumentumot kell benyújtaniuk. A tagállamoknak az aukcióhoz szükséges dokumentációt hozzá kell igazítaniuk az aukció jellemzőihez, például a projekt költségeihez, a projekt kockázataihoz, a projekt kapacitásához, a technológia érettségéhez, az aukció által megkövetelt innováció mértékéhez és más releváns piaci feltételekhez.

([29]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/881 rendelete (2019. április 17.) az ENISA-ról (az Európai Uniós Kiberbiztonsági Ügynökségről) és az információs és kommunikációs technológiák kiberbiztonsági tanúsításáról, valamint az 526/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (kiberbiztonsági jogszabály) (HL L 150., 2019.6.7., 15. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

4.4. **A rezilienciához való hozzájárulás**

A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének (2) bekezdésével összhangban „[a]z aukcióknak hozzá kell járulniuk a rezilienciához, figyelembe véve az azon, valamely harmadik országból származó »nettó zéró« technológiának vagy– szintén harmadik országból származó – fő specifikus alkotóelemeinek a részarányát, amelyek az Unión belül az adott »nettó zéró« technológia vagy annak fő specifikus alkotóelemei kínálatának több mint 50 %-át adják”.

A végrehajtási rendelet (9) preambulumbekezdése szerint a rezilienciára vonatkozó szempont célja a biztonságos és fenntartható energiaellátáshoz való hozzáférés biztosítása az Európai Unió számára az alábbiak révén: i. a jelenlegi függőségek csökkentése és az egyetlen harmadik országtól való új stratégiai függőségek elkerülése a „nettó zéró” megújulóenergia-technológiák és fő specifikus alkotóelemeik kínálata tekintetében, valamint ii. e technológiák és alkotóelemek uniós gyártási kapacitásának fokozása. Ezt úgy kell megvalósítani, hogy az ne veszélyeztesse az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a 2030-ra teljesítendő kötelező uniós megújulóenergia-célérték elérését.

E cél elérése érdekében a végrehajtási rendelet 7. cikke a végtermékeknek és a fő specifikus alkotóelemeknek az (EU) 2025/1178 végrehajtási rendeletben ([30]) meghatározott jegyzékére támaszkodik, és három különböző forgatókönyvre alkalmazandó három szabályrendszert ír elő ([31]):

1. **A Bizottság megállapította, hogy a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének hatálya alá tartozó megújulóenergia-technológiák végtermékeinek kínálata a következőktől függ** ([32]): Az olyan végtermékek és bizonyos számú fő specifikus alkotóelem esetében, amelyek olyan harmadik országból származnak, amelytől az Unió túlzott mértékben függ, a tagállamoknak a végrehajtási rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a)–f) pontjában meghatározottak szerint, eredethez kapcsolódó követelmények alapján kell korlátozniuk a releváns aukciókon való részvételt, illetve a pontok odaítélését. Ezenkívül a végrehajtási rendelet 7. cikkének (1) bekezdése korlátokat állapít meg egyes olyan kulcsfontosságú stratégiai alkotóelemek származására vonatkozóan, amelyeket technológiai értékük, valamint az energiaellátás biztonságában és az egyes „nettó zéró” technológiák ellátási láncában betöltött központi szerepük alapján azonosítottak. Ezeket a követelményeket a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének hatálya alá tartozó különböző megújulóenergia-technológiák sajátos körülményeinek és jellemzőinek – például az alternatív ellátási források rendelkezésre állásának, a globálisan elegendő gyártási kapacitásnak, a technológia érettségi szintjének és telepítési arányának, a diverzifikáció ellátási láncokra gyakorolt hatásának és az összköltségeknek – a figyelembevételével határozták meg.

   A végrehajtási rendelet 7. cikke (1) bekezdésének második albekezdése úgy rendelkezik, hogy „ha egy vagy több fő specifikus alkotóelem Unión belüli kínálatának több mint 85 %-a egyetlen harmadik országból származik, a tagállamok csak olyan ajánlatok számára engedélyezik az aukciókon való részvételt, illetve csak azoknak az ajánlatoknak ítélhetnek oda pontokat, amelyekben legalább az egyik fő specifikus alkotóelem esetében az alkotóelem adott harmadik országból származó mennyisége nem haladja meg a 85 %-ot”. E követelmény célja, hogy megakadályozza az ajánlattevőket abban, hogy a függőséggel érintett országon kívülről beszerzett alkotóelemek kiválasztásakor szisztematikusan olyan alkotóelemeket válasszanak, amelyek esetében nagyon magas (85 % feletti) a függőség, és csak az alacsony szintű függőséggel érintett alkotóelemek diverzifikálására összpontosítsanak. Az ajánlattevőknek nem kell megfelelniük ennek a követelménynek minden olyan alkotóelem esetében, amelynél a függőség meghaladja a 85 %-ot, hanem csak legalább az egyik esetében (azaz ha két vagy több alkotóelem ilyen nagy függőséggel érintett, az ajánlattevők dönthetnek úgy, hogy csak az egyik esetében teljesítik ezt a követelményt). Ha az ajánlattevő a 7. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott követelmények teljesítésével már legalább egy olyan alkotóelem beszerzését diverzifikálja, amelytől az Európai Unió 85 %-ot meghaladó mértékben függ, a második albekezdést is teljesítettnek kell tekinteni. Ha például egy fotovoltaikus napenergiára irányuló projektben részt vevő ajánlattevő olyan fotovoltaikus rendszert használ, amelyben az elemek nem olyan harmadik országból

([30]) A Bizottság (EU) 2025/1178 végrehajtási rendelete (2025. május 23.) az (EU) 2024/1735 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a rezilienciához való hozzájárulás értékelése céljából a „nettó zéró” technológiát tartalmazó végtermékek és fő specifikus alkotóelemeik jegyzéke tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L, 2025/1178, 2025.6.18., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1178/oj).

([31]) E szabályok alkalmazásának folyamatábrája e közlemény mellékletében található.

([32]) Az Európai Unión belüli, egyetlen harmadik országból származó kínálat több mint 50 %-a vagy az Európai Unión belüli, egyetlen harmadik országból származó kínálat legalább 40 %-a, két egymást követő évben átlagosan legalább 10 százalékpontos növekedéssel. Legutóbbi közlemény: a Bizottság (EU) 2025/9034 közleménye (2025. június 18.) (HL C, C/2025/3236, 2025.6.18., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3236/oj).

származnak, amelytől az Európai Unió függ, és a Bizottság a különböző harmadik országokból származó kínálat részarányáról szóló közleményében ([33]) megállapította, hogy az egyetlen harmadik országból származó fényelemek kínálatának aránya meghaladja a 85 %-ot, az ajánlat megfelel a 7. cikk (1) bekezdése második albekezdésének is ([34]).

2. **A Bizottság nem állapított meg függőséget a „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 26. cikkének hatálya alá tartozó megújulóenergia-technológiák végtermékeinek kínálata tekintetében, de egy vagy több fő specifikus alkotóelemük esetében igen:** A tagállamoknak azokra az ajánlatokra kell korlátozniuk az aukciókon való részvételt, illetve kizárólag azoknak az ajánlatoknak ítélhetnek oda pontokat, amelyekben az adott harmadik országból származó egyes fő specifikus alkotóelemek mennyisége nem haladja meg az 50 %-ot. Ezt a határértéket projektszinten kell mérni, nem pedig az egyetlen végtermék szintjén. Ha például a 7. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában az ajánlattevők esetében előírás, hogy egy bizonyos szélenergia-alkotóelem legfeljebb 50 %-a származhat függőséggel érintett országból, az ajánlattevő megfelel ennek a követelménynek, ha szélturbináinak fele nem a függőséggel érintett harmadik országból származó szélenergia-alkotóelemet használja, a másik fele viszont igen. Alternatív megoldásként, ha minden egyes végterméknek egynél több ilyen alkotóeleme van, és ezek az alkotóelemek azonosak, az ajánlattevő dönthet úgy, hogy minden egyes szélturbina a függőséggel érintett harmadik országból származó egyes alkotóelemeket tartalmazzon, míg másokat ne. A 7. cikk (2) bekezdésének való megfelelés szempontjából fontos tényező, hogy a projektben felhasznált összes releváns alkotóelem legfeljebb 50 %-a származhat a függőséggel érintett országból.

A 7. cikk (2) bekezdésének második albekezdése rugalmasságot biztosít a tagállamok számára, hogy enyhébb követelményeket fogadjanak el, ha az egyetlen harmadik országból származó specifikus alkotóelemek kínálatának aránya meghaladja az Európai Unió teljes kínálatának 85 %-át. Ebben az esetben úgy tekinthető, hogy az egyetlen harmadik országtól való függőség olyan magas, hogy a rezilienciára vonatkozó szempont szigorú alkalmazása veszélyeztetheti az adott alkotóelem ellátásbiztonságát. A tagállamok ezért dönthetnek úgy, hogy magasabb, legfeljebb 85 %-os felső határértéket állapítanak meg a függőséggel érintett harmadik országból származó alkotóelemekre vonatkozóan. Ezt a felső határértéket azért választották, hogy megakadályozzák, hogy egy magasabb – 100 %-hoz közelebbi – határérték hatástalanná tegye a rendelkezést, valamint hogy lehetővé tegyék a fokozatos diverzifikációt. E tekintetben érdemes emlékeztetni a végrehajtási rendelet (9) preambulumbekezdésére, amely előírja az aukciót végző hatóságok számára, hogy annak eldöntésekor, hogy előminősítési vagy odaítélési szempontként alkalmazzák-e a rezilienciát, „figyelembe kell venniük az Unió harmadik országtól való függőségének szintjét az adott »nettó zéró« technológia vagy annak fő specifikus alkotóeleme tekintetében, az alternatív ellátási források rendelkezésre állását, valamint azt, hogy a reziliencia odaítélési szempont helyett előminősítési szempontként való alkalmazása milyen hatást gyakorolhat az adott fő specifikus alkotóelem kínálatára".

3. **A szárazföldi szélenergia, a tengeri szélenergia és az elektrolizátorok esetében a Bizottság nem állapította meg, hogy az érintett „nettó zéró" technológiát tartalmazó végtermék Unión belüli kínálatának több mint 50 %-a vagy több mint 40 %-a – két egymást követő évben átlagosan legalább 10 százalékpontos növekedéssel – egyetlen harmadik országból származzon:** A 7. cikk (1) bekezdésének követelményei az említett technológiákra vonatkozó aukciókra alkalmazandók a Kínából származó végtermékek és fő specifikus alkotóelemeik tekintetében. A 7. cikk (3) bekezdésének való megfelelés akkor biztosított, ha az ajánlat részét képező végtermékek legalább 75 %-a megfelel a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek a Kínából származó végtermékek és azok fő specifikus alkotóelemei tekintetében. Például egy, a „nettó zéró" iparról szóló jogszabály

([33]) A Bizottság Közleménye a nettó zéró technológiák európai gyártási ökoszisztémájának megerősítését célzó intézkedési keret létrehozásáról szóló (EU) 2024/1735 rendelet (a nettó zéró iparról szóló jogszabály) alapján a különböző harmadik országokból származó végtermékek és fő specifikus alkotóelemeik európai uniós kínálata részarányának meghatározásához szükséges naprakész információkról (HL C, C/2025/3236, 2025.6.18., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3236/oj).

([34]) Példa a fotovoltaikus technológia 2026-os, rezilienciára vonatkozó jogosultsági feltételére:
„Különösen az (EU) 2025/1178 végrehajtási rendeletben felsorolt végtermékek és fő specifikus létesítmény-alkotóelemek nem szerelhetők össze vagy gyárthatók típusonként olyan harmadik országban, amelyre vonatkozóan a Bizottság a »nettó zéró« iparról szóló jogszabály 29. cikkének (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a végtermékek Unión belüli kínálatának több mint 50 %-a egyetlen harmadik országból származik, vagy hogy az egyetlen harmadik országból származó végtermékek Unión belüli kínálata két egymást követő évben átlagosan legalább 10 százalékponttal nőtt, és eléri az Unión belüli kínálat legalább 40 %-át, és különösen:
a) a fotovoltaikus modult nem az adott harmadik országban szerelik össze;
b) a fényelemek nem az adott harmadik országból származnak;
c) az inverterek nem az adott harmadik országból származnak;
d) az (EU) 2025/1178 rendelet mellékletében foglalt jegyzékben szereplő fő specifikus alkotóelemek közül legalább egy másik nem az adott harmadik országból származik.".

26. cikkének hatálya alá tartozó aukción részt vevő szárazföldi szélenergia-projektnek, amely 100 szélturbina telepítését tervezi, legalább 75, a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglalt követelményeknek megfelelő turbinára kellene kötelezettséget vállalnia úgy, hogy nem épít be Kínából származó végterméket és háromnál több fő specifikus alkotóelemet. A közvetlen hajtásláncok (beleértve a generátort is) és/vagy a tengelykapcsolós hajtásláncok (beleértve a generátort is) nem szerepelhetnek a Kínából származó fő specifikus alkotóelemek között ([35]).

E szabályt az indokolja, hogy e technológiák esetében jelentős a Kínából származó behozataltól való fokozott függőség kockázata, ami veszélyeztetheti az Európai Unió ellátásbiztonságát. Ez a következtetés az e technológiákra vonatkozó jelenlegi és előre jelzett globális és uniós szintű keresleti és kínálati tendenciákon, valamint azon a tényen alapul, hogy Kína termelési kapacitása meghaladja a globális termelés 50 %-át, és előre jelzett termelése jelentősen meghaladja belföldi célértékeit és az előre látható keresletet. Intézkedéseket kellett hozni azon közpolitikai célkitűzés megvalósítása érdekében, hogy egy stratégiai jelentőségű ágazatban az ellátási források diverzifikálása révén csökkentsék a nagy függőségekből eredő kockázatokat.

A 7. cikk (3) bekezdése nem érinti a 7. cikk (2) bekezdésének a szárazföldi szélenergiára, a tengeri szélenergiára és az elektrolizátorokra való alkalmazását, amennyiben az egyetlen harmadik országból származó egyik fő specifikus alkotóelemük kínálatának részaránya meghaladja a 7. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott küszöbértékeket.

Fontos tisztázni, hogy a 7. cikk a következők teljes harmonizációját írja elő: i. az olyan harmadik országból származó alkotóelemek maximális számára vonatkozó követelmények, amely országtól az Európai Unió túlzott mértékben függ, vagy amely esetében jelentős a fokozott függőség kockázata, valamint ii. a kulcsfontosságú stratégiai alkotóelemek. Ez azt jelenti, hogy a „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 26. cikkének hatálya alá tartozó „nettó zéró" technológiát tartalmazó végtermékek és fő specifikus alkotóelemek esetében a tagállamok nem határozhatnak meg eltérő számokat, vagy nem azonosíthatnak más kulcsfontosságú stratégiai alkotóelemeket a 7. cikkben meghatározott minimumkövetelmények teljesítése érdekében. A 7. cikk szerinti korlátokon belül az ajánlattevők számára rugalmasságot kell biztosítani annak megválasztásában, hogy mely alkotóelemeket ([36]) kívánják beszerezni abból a harmadik országból, amelytől az Európai Unió túlzott mértékben függ, vagy amellyel szemben a fokozott függőség jelentős kockázata áll fenn, és a tagállamok nem korlátozhatják ezt a rugalmasságot.

Azokban az esetekben azonban, amikor a rezilienciát odaítélési szempontként alkalmazzák az aukciókon, a tagállamoknak továbbra is lehetőségük van és ösztönzést kapnak arra, hogy a további diverzifikáció érdekében előmozdítsák az elszakadást egy olyan országtól, amelytől az Európai Unió túlzott mértékben függ, és meghaladják a 7. cikkben foglalt minimumkövetelményeket azáltal, hogy további odaítélési szempontok révén magasabb pontszámot ítélnek oda az említett minimumkövetelményeket meghaladó ajánlattevőknek. A gyakorlatban azoknak a tagállamoknak, amelyek a végrehajtási rendelet 7. cikkével összhangban odaítélési szempontok formájában minimumkövetelményeket határoztak meg, lehetőségük van arra, hogy ezeket a követelményeket ambiciózusabbá tegyék azáltal, hogy a minimumkövetelményeket további odaítélési szempontokkal egészítik ki számos további fő specifikus alkotóelem tekintetében. Például a szárazföldi szélenergia telepítésére irányuló aukciók kapcsán a tagállamok dönthetnek úgy, hogy bizonyos számú pontot odaítélnek a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglalt minimumkövetelményeknek megfelelő ajánlattevőknek (legfeljebb három fő specifikus alkotóelem származhat a függőséggel érintett harmadik országból), és további pontokat ítélnek oda a szigorúbb követelményeknek megfelelő ajánlattevőknek (pl. legfeljebb két alkotóelem származhat a függőséggel érintett harmadik országból). Ennek során – a minimumkövetelményhez hasonlóan – a tagállamok nem határozhatnak meg eltérő számokat, és nem azonosíthatnak más kulcsfontosságú stratégiai alkotóelemeket ezen ambiciózusabb követelmények teljesítése érdekében.

A „nettó zéró" iparról szóló jogszabály 26. cikkének (2) bekezdése szerinti valamennyi nem árjellegű szemponthoz hasonlóan a tagállamok a 7. cikkben meghatározott minimumkövetelmények teljesítése érdekében kombinálhatják az előminősítési és odaítélési szempontok alkalmazását, beleértve a rezilienciára vonatkozó szempontokat is. Például a tagállamok dönthetnek úgy, hogy előminősítési szempontként alkalmazzák az azon harmadik országból származó

([35]) Példa a tengeri szélenergia-technológiára vonatkozó 2026-os, rezilienciára vonatkozó jogosultsági feltételére:
„Kérelmében a kérelmezőnek kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy diverzifikálja ellátását azáltal, hogy a projektben részt vevő szélturbinák legalább 75 %-a esetében megtiltja a Kínai Népköztársaságból származó áruk beszerzését a következők tekintetében:
— offshore szélerőmű (= végtermék), és
— a generátor (= kötelező fő specifikus alkotóelem), és
— három másik fő specifikus alkotóelem, a kérelmező választása szerint, a szélturbina kilenc fő specifikus alkotóeleme közül. A szélturbinák kilenc fő specifikus alkotóelemének jegyzékét a 2025. május 23-i (EU) 2025/1178 bizottsági végrehajtási rendelet tartalmazza.
Ezenkívül a kérelmezőnek kérelmében kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy a projekt állandó mágneseinek legfeljebb 85 %-a származik a Kínai Népköztársaságból.".

([36]) A végtermékeknek és a fő specifikus alkotóelemeknek az (EU) 2025/1178 végrehajtási rendeletben meghatározott jegyzékén belül.

alkotóelemek maximális számára vonatkozó követelményeket, amely országtól az Európai Unió túlzott mértékben függ, míg a kulcsfontosságú stratégiai alkotóelemek származására vonatkozó követelményeket odaítélési szempontként alkalmazzák (pl. a szárazföldi szélenergia esetében legfeljebb három fő specifikus alkotóelem származhat a függőséggel érintett harmadik országból, és odaítélési pontokat adnak, ha a közvetlen hajtáslánc [beleértve a generátort is] és/vagy a tengelykapcsolós hajtáslánc [beleértve a generátort is] nem az adott harmadik országból származik). Ugyanezen logika szerint, ha a 7. cikk (2) bekezdése alkalmazandó, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a rezilienciát előminősítési szempontként alkalmazzák egy vagy több alkotóelemre, és odaítélési szempontként egy vagy több más alkotóelemre, például annak érdekében, hogy figyelembe vegyék egyes alkotóelemek kínálatának rendelkezésre állását, valamint a reziliencia előminősítési szempontként, nem pedig odaítélési szempontként történő alkalmazásának a költségekre gyakorolt lehetséges hatását. Meg kell azonban jegyezni, hogy a tagállamok egyetlen minimumkövetelmény alkalmazását nem oszthatják fel egynél több, előminősítési és odaítélési szempontokat ötvöző kritériumra, például azáltal, hogy a tengeri szélenergia-aukciók esetében előminősítési szempontot határoznak meg, amely szerint legfeljebb két fő specifikus alkotóelem származhat abból a harmadik országból, amelytől az Európai Unió túlzott mértékben függ, és hasonló odaítélési szempontot állapítanak meg két másik fő specifikus alkotóelem esetében, mivel a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja úgy rendelkezik, hogy „legfeljebb négy fő specifikus alkotóelem származik az adott harmadik országból”.

Az összes többi nem árjellegű szempontho hasonlóan és a végrehajtási rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerint az ajánlattevőknek legkésőbb az ajánlat időpontjában kötelezettséget kell vállalniuk arra, hogy megfelelnek a rezilienciára vonatkozó követelményeknek, míg a tényleges megfelelés egy későbbi időpontban is bizonyítható. Az illetékes hatóságok mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak eldöntésére, hogy mikor ellenőrzik a követelményeknek való tényleges megfelelést, ami a projekt teljes élettartama alatt különböző időpontokban történhet. A rezilienciának való megfelelés igazolására vonatkozó követelmények meghatározásakor fontos lenne, hogy a tagállamok figyelembe vegyék a legtöbb megújulóenergia-projekt hosszú átfutási idejét, valamint azt, hogy az ajánlattevők és a gyártók számára mennyire nehéz előre tudni, hogy melyik beszállítótól fogják beszerezni végtermékeiket és fő specifikus alkotóelemeiket, részben a globális ellátási lánc és a bizonyos termékek és alkotóelemek iránti kereslet változékonysága miatt. Ezért az ajánlattevők nehezen tudnák bizonyítani, hogy az ajánlat időpontjában megfelelnek a rezilienciára vonatkozó követelményeknek, ami – különösen a nagy és összetett projektek esetében – gyakran több évvel megelőzi a projekt tényleges üzembe helyezését.

Ami a rezilienciára vonatkozó szempontnak való megfelelés igazolását illeti, a végrehajtási rendelet 16. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] 7. cikkben említett szempontoknak való megfelelés értékeléséhez az ajánlattevőknek be kell nyújtaniuk a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti vámdokumentációt, amennyiben az rendelkezésre áll, valamint a »nettó zéró« technológia vagy fő specifikus alkotóelemeinek származását vagy összeszerelési helyét igazoló egyéb releváns dokumentumokat, beleértve a számlákat vagy bármely más eszközt is”. A 952/2013/EU rendelet meghatározza az EU-n belüli vámügyi műveletekre vonatkozó szabályokat és eljárásokat, amelyek magukban foglalják a termék származási helyének azonosítására szolgáló származási szabályok fogalmát. A nem preferenciális származási szabályokat az Európai Bizottság „A termékek nem preferenciális származását biztosító listaszabályok táblázata (a KN-besorolást követően)” című táblázata tartalmazza. A 28. cikkre vonatkozó iránymutatás ([37]) I. melléklete bemutatja a „nettó zéró” technológiákhoz kapcsolódó, a Harmonizált Rendszer szerinti azon vámtarifa-számokat, amelyek a leginkább relevánsak a „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. és 28. cikke szempontjából. Ezek a vámtarifaszámok ellenőrizhetők az Európai Bizottságnak az Uniós Vámkódex alapján alkalmazandó nem preferenciális származási szabályok meghatározására szolgáló táblázatában. Az ajánlattevőknek fő dokumentációként vám-árunyilat-kozatokat kell benyújtaniuk a rezilienciára vonatkozó kritériumnak való megfelelés igazolására.

A nem preferenciális származás esetében a szabad bizonyítás elvét kell alkalmazni, ami azt jelenti, hogy dokumentumok és megbízható bizonyítékok széles köre használható fel a termék vám-árunyilatkozatokban bejelentett gyártási vagy összeszerelési helyének igazolására. E dokumentumok közé tartozhatnak számlák, termékazonosító számok, sorozatszámok vagy kódok, névtáblák, származási bizonyítványok, fuvarlevelek és egyéb fuvarokmányok, anyagjegyzékek, beszállítói nyilatkozatok, szállítólevelek, a beszállítókkal kötött szerződések, üzemi vizsgálati tanúsítványok vagy gyártásvégrehajtási rendszerek. Bár előfordulhat, hogy a rezilienciához való hozzájárulást a „nettó zéró” technológiát tartalmazó végtermék minden egyes fő specifikus alkotóeleme tekintetében ellenőrizni kell (az értéklánc különböző szintjein), a vám-árunyilatkozatok csak az EU-ba importált fő specifikus alkotóelemek származására vonatkozóan szolgáltatnak információkat, más fő specifikus alkotóelemekre vonatkozóan viszont nem, például az értéklánc későbbi szintjén vagy az EU-ban előállított alkotóelemekre vonatkozóan.

([37]) A Bizottság közleménye – Iránymutatás a „nettó zéró” technológiák európai gyártási ökoszisztémájának megerősítését célzó intézkedési keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1724 rendelet módosításáról szóló (EU) 2024/1735 rendelet 28. cikkének végrehajtásáról (HL C, C/2026/123, 2026.1.7., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/123/oj).

Ezért a végrehajtási rendelet 16. cikkének (5) bekezdése kimondja, hogy a vámügyi dokumentációt rendelkezésre kell bocsátani, amennyiben rendelkezésre áll, és az kiegészíthető a „nettó zéró” technológiát tartalmazó végtermékek és fő specifikus alkotóelemek származását vagy összeszerelésének helyét igazoló egyéb releváns dokumentumokkal, azok nem preferenciális származási szabályaival összhangban. A napelemmodulok esetében például a vám-árunyilatkozat csak magának a napelemmodulnak a származásáról ad tájékoztatást. Az alapul szolgáló fő specifikus alkotóelemek (azaz a szolárüveg, a fényelemek, a fotovoltaikus napelemtáblák, a fotovoltaikus szilícium ingotok és a fotovoltaikus poliszilícium) származásának meghatározásához a fent felsoroltak közé tartozó egyéb dokumentumokra is szükség van. A 16. cikk (5) bekezdése a számlákat olyan lehetséges igazoló iratként említi, amely felhasználható erre a célra. A tagállamok azonban más dokumentumokat is megkövetelhetnek, ha azok megbízható információkat szolgáltatnak a termékek és az azok gyártási vagy összeszerelési helye közötti kapcsolatról. E dokumentumok közé tartozhatnak a termékazonosító számok, sorozatszámok vagy kódok, névtáblák, származási bizonyítványok, fuvarlevelek és egyéb fuvarokmányok, anyagjegyzékek, beszállítói nyilatkozatok, szállítólevelek, a beszállítókkal kötött szerződések, üzemi vizsgálati tanúsítványok vagy gyártásvégrehajtási rendszerek. Ha az ajánlattevő nem mutat be olyan releváns dokumentumot, amely igazolja a végtermék vagy a fő specifikus alkotóelem származását vagy összeszerelésének helyét, a tagállamoknak automatikusan úgy kell tekinteniük, hogy ezek a végtermékek vagy fő specifikus alkotóelemek olyan országból származnak, vagy olyan országban szerelik azokat össze, amelytől az EU nagymértékben függ.

Ha a projekt végrehajtása során beszállítóváltásra van szükség, annak meg kell felelnie az eredeti aukción meghatározott szempontoknak, amelyen az ajánlatot kiválasztották. Például a rezilienciára vonatkozó kritériumok alkalmazása esetén a projekt alkotóelemeinek helyettesítése csak akkor engedélyezhető, ha azok megfelelnek a rezilienciához való eredeti hozzájárulásnak. Ez alól csak akkor lehet kivételt tenni, ha az aukciós szempontoknak való megfelelés műszaki összeegyeztethetetlenséget eredményezne.

4.5. **Fenntarthatósági hozzájárulás**

A „nettó zéró” iparról szóló jogszabály 26. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamoknak értékelniük kell az aukciók fenntarthatósághoz való hozzájárulását azáltal, hogy megvizsgálják az ajánlatok környezeti fenntarthatóságát, illetve az innovációhoz vagy az energiarendszer integrációjához való hozzájárulásukat.

4.5.1. *Környezeti fenntarthatóság*

Az aukció fenntarthatósághoz való hozzájárulása az éghajlatra és a környezetre gyakorolt hatást értékelő, nem árjellegű környezeti fenntarthatósági kritériumok meghatározásával értékelhető. Ezeknek a kritériumoknak túl kell mutatniuk az alkalmazandó jogban, többek között a nemzeti és az uniós jogban meghatározott minimumkövetelményeken. Amint azt a végrehajtási rendelet (16) preambulumbekezdése egyértelművé teszi, a tagállamok a környezeti fenntarthatósági szempontok kidolgozásakor alkalmazhatnak a végrehajtási rendeletben meghatározott egy vagy több környezeti fenntarthatósági szempontot vagy más, általuk relevánsnak ítélt szempontokat. Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy a végrehajtási rendeletben kidolgozott szempontokat alkalmazzák, a rendeletben meghatározott módszertant kell követniük.

A szénlábnyom tekintetében jelenleg nem léteznek harmonizált, kötelező erejű uniós módszerek a végrehajtási rendelet hatálya alá tartozó technológiákra vonatkozóan. A Bizottság bejelentette, hogy törekedni fog a szén-dioxid-elszámolási módszerek egyszerűsítésére és harmonizálására ([38]). A fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló rendelet ([39]) részeként a Bizottság dolgozhatna a környezeti életciklus-mutatókkal, például a szénlábnyommal kapcsolatos tájékoztatáson. Ez eltérne az energiacímkézési követelményektől és a környezeti fenntarthatóság egyéb mutatóitól, például az újrafeldolgozhatóságtól.

Addig is a végrehajtási rendelet tájékoztatást nyújt arról, hogy az átláthatósági és adatminőségi követelmények tekintetében az ilyen karbonlábnyom-értékelésnek milyen elveket kell követnie (az életciklus-értékelés alapján). Biztosítania kell továbbá, hogy a szénlábnyom számos életciklusszakaszt lefedjen. Mivel az életciklus-értékelés valamennyi szakaszára kiterjedő adatok rendelkezésre állása és megbízhatósága eltérő lehet, ezt figyelembe kell venni a rendszerhatárok és a szénlábnyomra vonatkozó feltételezések meghatározásakor ([40]).

([38]) Közlemény, „Tisztaipar-megállapodás: a versenyképességet és a dekarbonizációt szolgáló közös ütemterv”, COM(2025) 85.

([39]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1781 rendelete (2024. június 13.) a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási keretének létrehozásáról, az (EU) 2020/1828 irányelv és az (EU) 2023/1542 rendelet módosításáról, valamint a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1781, 2024.6.28., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([40]) A 2021/2279 bizottsági ajánlás releváns referenciának tekinthető a fejlesztésspecifikus adatok és iránymutatások szempontjából.

4.5.2. *Innováció*

Az innovációs szempont célja annak biztosítása, hogy amikor az innovációt beépítik az aukcióba, a nyertes projektek kézzelfogható javulást mutassanak a technika aktuális állásához képest. Elismerve, hogy az innovációnak számos hatása lehet, a végrehajtási rendelet nem ír elő korlátozásokat azokra a területekre vonatkozóan, ahol erre az innovációra sor kell, hogy kerüljön. Ehelyett ezeket a területeket az aukció tervezési folyamata során jelölik ki az aukciót szervező tagállamok által meghatározott konkrét innovációs célkitűzések alapján. A végrehajtási rendelet különbséget tesz a tisztán innovációs aukciók és az olyan aukciók között, amelyek tartalmaznak néhány innovatív szempontot, de elsősorban a telepítésre összpontosítanak. A végrehajtási rendelet tehát a megvalósítandó innováció jellegétől függően eltérő kötelezettségeket ír elő.

4.5.3. *Az energiarendszer integrációja*

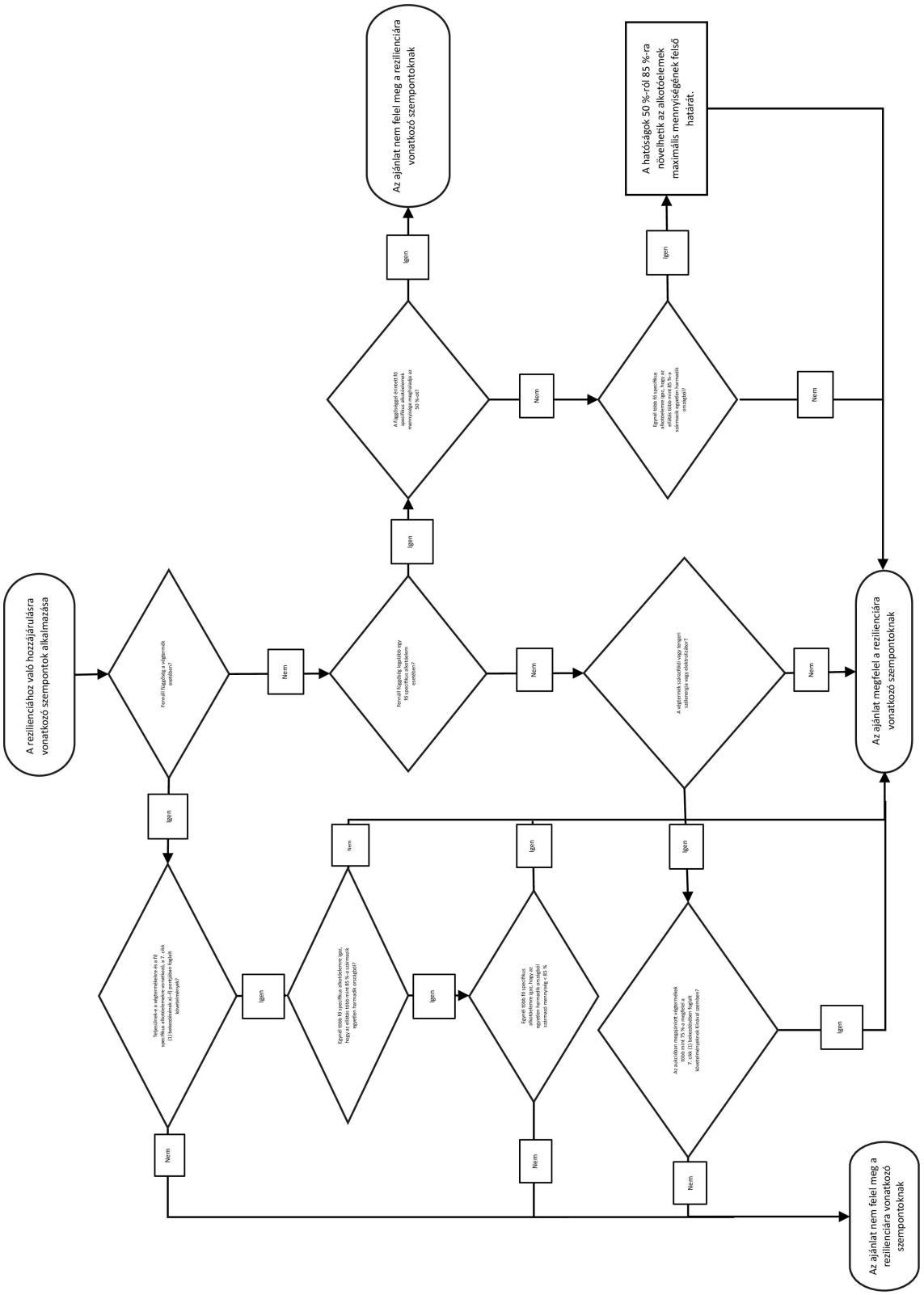
A „nettó zéró” iparról szóló jogszabályban meghatározott „energiarendszer-integráció” a megújuló energia villamosenergia-rendszerbe való integrálásának fokozását és a rendszerszintű hatékonyság elérését jelenti, többek között az energiahordozók, az infrastruktúrák és a keresleti ágazatok között. Az energiarendszer integrációjának általános célja, hogy a lehető legalacsonyabb költségek mellett fosszilis tüzelőanyagoktól mentes, rugalmas, megbízható és erőforrás-hatékony energetikai szolgáltatásokat nyújtson.

A végrehajtási rendelet a megújuló energiaforrások alkalmazására irányuló aukciók összefüggésében nem árjellegű szempontokat határoz meg az energiarendszer integrálására vonatkozóan annak érdekében, hogy a megújulóenergia-projektek működése által a rendszerre gyakorolt hatás kezelése révén hozzájáruljon az energiarendszer költségeinek csökkentéséhez. Az ajánlatoknak az energiarendszer integrációjához való hozzájárulását annak alapján kell értékelni, hogy mennyire képesek hozzájárulni a rendszerigények csökkentéséhez, három dimenzió alapján: 1. időbeli rugalmasság, 2. területi hatás és 3. az energiahordozók közötti kapcsolatok.

A 15. cikk célja annak biztosítása, hogy ne csak az időbeli rugalmasságot, hanem mindhárom dimenziót figyelembe vegyék. Ennek az az oka, hogy az energiarendszer integrációja szempontjából minden dimenzió kölcsönösen függ egymástól, ami megnehezíti azok elkülönítését. Bár a végrehajtási rendelet előírja, hogy az aukció tervezése során mindhárom dimenziót figyelembe kell venni, nem írja elő, hogy valamennyit az energiarendszer integrációjára vonatkozó nem árjellegű szempont részeként kell végrehajtani.

1. MELLÉKLET

A rezilienciára vonatkozó szempont folyamatábrája



2. MELLÉKLET

Példa a végrehajtási rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti, a „nettó zéró” iparról szóló jogszabálynak megfelelő fotovoltaikus létesítményekre



Mivel egyetlen harmadik országból származó ellátástól való függőséget állapítottak meg, a végrehajtási rendelet 7. cikke (1) bekezdésének való megfelelés akkor biztosított, ha:

- ✓ a fotovoltaikus napenergia rendszert nem az adott harmadik országban szerelik össze,
- ✓ a fotovoltaikus inverterek és a fényelemek nem az adott harmadik országból származnak,
- ✓ a fotovoltaikus modulokat nem az adott harmadik országban szerelik össze,
- ✓ legalább egy másik fő specifikus alkotóelem nem ebből a harmadik országból származik.

3. MELLÉKLET

Példa a végrehajtási rendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerinti, a „nettó zéró” iparról szóló jogszabálynak megfelelő szárazföldi szélerőműre



A turbinák legalább 75 %-ának meg kell felelnie a 7. cikk (1) bekezdésének Kínára vonatkozóan:

- ✓ a turbinák (végtermék) nem Kínából származnak,
- ✓ legfeljebb három fő specifikus alkotóelem származik Kínából, a hajtásláncokat/generátorokat nem számítva.

MINDEN turbina esetében: a projekt állandó mágneseinek legfeljebb 85 %-a származik Kínából (7. cikk (2) bekezdés).